

A blue-toned photograph of a railway track receding into the distance. The tracks are flanked by gravel and cross-ties, creating a strong sense of perspective. In the upper right corner, the number '10' is printed in a large, bold, black serif font.

10

DANSK
LOKOMOTIV
TIDENDE

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

10. OKTOBER 1969 — 69. ÅRGANG

10

Indhold:

Møde i afdelingerne	2
NJU repræsentantskabsmøde	3
60 år	5
Vejledning	6
Hvad de lærte af hinanden	14
Bare en øl og en snaps	16
DSB orientering	17
Personalialia	18
Klar besked	19
Damernes Dag	20

Redaktører:

E. Greve Petersen
(ansvarshavende)
K. B. Knudsen.

Redaktion og ekspedition:
Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon Hell. (01 43) 7269.
Kontortid 9-16.
Lørdag lukket.

Frederiksberg Bogtrykkeri
Howitzvej 49.

Inden for den sidste måneds tid har været afholdt en række fællesmøder i foreningens afdelinger over hele landet. På møderne har formanden gjort rede for begivenheder og tildragelser i den forløbne del af indeværende kongresperiode.

Selv om vi i juli fik ny tjenestemandsløst, der på disse møder fik en grundig gennemgang, er det næppe for meget sagt, at forholdene omkring den 27. marts havde en fremtrædende plads i mødedeltagernes interesse. Der var en stærk opbakning af hovedbestyrelsens stilling i sagen, medens der til gengæld kunne noteres megen bitterhed mod de uden for vor organisation, som direkte og indirekte bør bære ansvaret for, at lokomotivmændene kom i den beklagelige situation. Der er ingen tvivl om, at deres destruktive virke vil stå mejslet i erindringen langt ud i fremtiden.

Ud af righoldigheden i mødeoplægget gav også tjenestetidsreglerne anledning til debat. Den skiftende tjenestetid bør stadig tilgodeses, også når godtgørelsen for ubekvem arbejdstid i den nuværende form falder væk ved gennemførelsen af 40 timers arbejdsuge. Det er urimeligt, hvis der ikke fortsat kompenseres for skifteholdsarbejde. Der er fortsat en række ulemper forbundet dermed, og der bør være lettelse i forhold til det normale arbejde. Man mener derfor, at der skal ydes kompensation i form af et antal feriedage ud over den til enhver tid fastsatte årlige ferie. Maksimumsgrænserne for tjeneste den enkelte dag ønskes ændret. Efter det oplyste er der en ulyksalig tilbøjelighed til også at benytte dem som normalgrænse, hvilket ganske givet ikke var meningen, da bestemmelserne udformedes for mange år siden.

Løn og arbejdstid er primære organisationsopgaver, men som i enhver virksomhed på arbejdsmarkedet må man også hos statsbanerne sætte disse ting i relation til virksomhedsproduktionen. Der var på møderne nogen bekymring med hensyn til DSB's fremtid. Man forstår nødvendigheden af de mange rationaliseringsforanstaltninger, for at statsbanernes organisation bliver så effektiv som muligt. I tilslutning til »Sidebaneudvalget«s offentliggjorte betænkning udtryktes forhåbning om, at det inden for den fastsatte prøvetid må lykkes at genvinde en betragtelig andel af godstransporterne.

Nordisk Jernbanemands Union har afholdt repræsentantskabsmøde i den vestnorske by Stavanger 19.–20. august 1969.

43 repræsentanter fra Finland, Norge, Sverige og Danmark debatterede fællesnordiske jernbaneproblemer og NJU's virksomhed i almindelighed for perioden 1966–1969, hvor sekretariatet har været placeret i Norge. Det blev efter tur lagt til Finland for den kommende periode.

Der har i afvigte periode været afholdt 2 studiekursus i henholdsvis Danmark og Sverige. I 1968 kunne unionen fejre 50-års dagen for sin stiftelse.

Et udvalg har været nedsat for at udarbejde et forslag til en udtalelse om transportpolitikken.

Udvalgets medlemmer bestod af

- Odd Wessel Larsen, Norge,
- Lars-Erik Niclasson, Sverige,
- A. Jaakonsalo, Finland og
- Ejvind Madsen, Danmark.

Denne udtalelse blev godkendt og bringes efterfølgende.

En oversigt over samfærdselspolitikken i de fire nordiske lande.

Følgende oversigt begrænser sig til et forsøg på at få visse karakteristiske træk frem.

a) *Samfærdselslovgivningens principper*

har som målsætning at udvikle et transportapparat, som til enhver tid – indenfor rammen af samfundsøkonomisk tilgængelige midler – kan dække landets transportbehov på den mest effektive og økonomisk rimeligste måde.

Konkurrenceprincippet og transportbrugernes frie valg af transportmiddel er med visse reservationer blevet tillagt afgørende betydning, d.v.s. at man i tilsvarende grad har bygget på forudsætningen om selvregulerende markedsudvikling.

Ens udgangsbetingelser og omkostningsorienteret takstsystem er en forudsætning, hvis konkurrenceprincippet skal virke efter sin hensigt.

Jernbanens total-omkostninger belastes denne og fremkommer i regnskab.

For erhvervsmæssig vejtransport, særlig tung- og langtransport, er afgiftssystemerne og -niveauet og dermed taksterne tildels lidt omkostningsorienteret. Dette gælder særlig samfundets omkostnin-

Tilsluttede organisationer og medlemstal

	1965	1966	1967	1968	1969
Svenska Järnvägsmannaförbundet	50 000	49 177	48 616	47 174	46 304
Norsk Jernbaneforbund	19 232	19 000	18 150	17 665	17 444
Norsk Lokomotivmannsforbund	1 960	1 913	1 880	1 865	1 881
Dansk Jernbane Forbund	9 447	9 432	10 123	10 011	9 970
Dansk Lokomotivmands Forening	1 824	1 810	1 800	1 830	1 793
Dansk Lokomotivmands Forbund	200	191	168	160	130
Privatbanefunktionærernes Forbund	510	510	500	478	400
Finska Järnvägsmannaförbundet	15 166	15 062	15 166	15 172	15 007
Finska Lokomotivmannaförbundet	5 346	5 335	5 335	5 330	5 336
	103 685	102 430	101 738	99 685	98 265

Fra 1966 er nedgangen i medlemstallet 4 165 medlemmer.

ger vedrørende anlæg og vedligehold af veje, trafikovervågning og regulering, ulykker m. m.

Jernbanen belastes i øvrigt med forskellige personale-, uddannelses- og forsvarsomkostninger som konkurrerende transportmidler slipper fri for.

Rutepligtige transportmidlers økonomiske særbelastning i forhold til andre uden rutepligt bliver ikke genstand for systematisk værdsættelse.

Den manglende harmonisering af udgangsbetingelser med de følger dette får for taksterne, medfører en »skæv« fordeling af transportudgifter i forhold til samfærdselslovgivningens intentioner og videre til stor overkapacitet for transportudøverne med øgede total-omkostninger for brugerne og samfundet.

Koordinering af transportmidlerne bliver lidt udviklet.

Behovet for subsidier fra samfundets side øges væsentligt som følge af foranstående til dækning af rutegående transportmidlers opretholdelse af samfundsmæssig nødvendig trafik (-frekvens), i overvejende grad centreret til jernbanen (jfr. pkt. c).

Jernbanens drifts- og investeringsmuligheder påvirkes direkte af statsmagtens økonomiske priori-

tering ud fra statsfinansielle hensyn. Tilsvarende gælder ikke for vejtrafikerende konkurrenter.

Udviklingen fremover:

Det samlede transportbehov vil stige med 4–6 % årlig i takt med den økonomiske udvikling.

Antallet af privatbiler vil i løbet af de nærmeste 10 år øges med mindst 100 %.

Antallet af større lastbiler (trailere) vil, hvis ingen reguleringstilvækst af betydning gennemføres, øges stærkt.

Flytrafikken vil ekspandere stærkest af samtlige kommercielle transportformer og overtage stadig større andel af persontrafikken over de længere distancer, i stor grad fra jernbanen, men vil fortsat i løbet af en 10-års periode udgøre en mindre del i det totale transportbillede.

Kravet rettet mod samfundet om vejbygning, -vedligehold og trafikfremføring vil øges stærkt.

Ulykkesfrekvensen, støj- og luftforureningsniveauet i vejtrafikken vil stige yderligere og påføre samfundet store ulemper og omkostninger.

b) Specielt vedrørende jernbanen:

Indenfor den stadig stærkere konkurrence har jernbanen gennem

- rationaliserings- og saneringstilvækst,
- teknisk og trafikmæssig oprustning,
- udbygning af salgsorganisationen,
- ændringer og tilpasninger af administrationsordningen,

forsøgt at gøre jernbanens konkurrencemæssige stilling bedst mulig.

Generelt set har jernbanen magtet at beholde sin andel af vognlastgodstrafikken over kortere og længere afstande. Stykgodstrafikken med jernbanen går tilbage, medens bl.a. speditionsfirmaers andel af denne trafik øges. Persontrafikken med jernbanen viser tilbagegang. Det må fastslås som afgørende for jernbanens fremtidige udvikling

- hvordan jernbanen indenfor rammen af egen handlefrihed kan prioritere investeringer, opnå en tilstrækkelig driftsteknisk standard og udvikle transportformer til pris og kvalitet, som er tilfredsstillende i relation til andre transportørers tilsvarende transporttilbud,
- i hvilken grad de samfundsøkonomiske totalomkostninger for de forskellige transportformer fremkommer og bliver tillagt vægt (harmonisering af udgangsbetingelserne),

- hvilken rolle statsmyndighederne gennem sine afgørelser, under hensyntagen til foranstående, mener jernbanen kan og bør spille på det fremtidige transportmarked.

Det må præciseres, at harmonisering af udgangsbetingelserne alene ikke løser jernbanens problemer.

Det væsentligste er hvorvidt – eller når – statsmyndighederne får det politiske mod, eller opinionsmæssigt bliver tvunget til at foretage en samlet vurdering af samfærdselsproblemerne og omkostningerne og gennemfører en politik baseret på målrettet styring af udviklingen på transportmarkedet.

c) *Den relative fordeling af transporterne (erhvervs-mæssig trafik).*

Godstransport (tonkm.):

	1963		1967	
	Vej	Jernbane	Vej	Jernbane
	%		%	
Danmark	79	14	80	12
Finland	42	42	43,5	42
Sverige	46	42	54	37
Norge	27,5	24	38	28

Persontransporter (personkm.):

	1963		1967	
	Vej	Jernbane	Vej	Jernbane
	%		%	
Danmark	12	9,5	11	8
Finland	–	–	25	10
Sverige	–	12	–	7
Norge	23,5	14,5	25	12

Tilskud til jernbanens drift og til investeringer i året 1967/68.

	Til driften:	Til investeringer:
Danmark		326 mill. d.kr.
Finland	120 mill. F.mk.	256 mill. F.mk.
Sverige	200 mill. sv.kr.	350 mill. sv.kr.
Norge	272 mill. n.kr.	257 mill. n.kr.

Forslag til udtalelse.

Transportarbejdet får en stadig øget privat-, bedrifts- og nationaløkonomisk betydning og virkning for udviklingen i erhvervs og bosætningsstrukturen.

I takt med denne udvikling stiger kravene til og statens ansvar for samfærdselspolitikken.

Den formelle målsætning for samfærdselspolitikken er at sikre en tilfredsstillende transportafvikling til lavest mulige omkostninger for samfundet. Den praktiske samfærdselspolitik har imidlertid ikke tilnærmelsesvis indfriet målsætningen. Den har i overvejende grad været baseret på den frie konkurrences evne til at regulere forholdet mellem samfærdselsmidlerne. Der er imidlertid ikke sørget for ens konkurrencevilkår.

Følgerne af denne politik er:

- stor udnyttet transportkapacitet,
- overføring af transport fra jernbane til vej uden hensyn til, om det er samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt,
- højere vejomkostninger, som samfundet bliver ansvarlig for, og dermed større statsfinansielle krav,
- unødvendig stor ulykkesfrekvens i vejtrafikken,
- unødigt stort støj- og luftforureningsniveau.

Ekstraomkostningerne som følge af denne politik og ulemperne må bæres af trafikanterne og samfundet.

Det må stærkt fremhæves, at statsmyndighederne må sørge for en sådan påvirkning/regulering af udviklingen på transportmarkedet, at det giver mulighed for at nærme sig samfærdselspolitikens målsætning i rimelig grad.

Der må føres en aktiv transportpolitik med sigte på optimal udnyttelse af kapacitet og en bedre samordning mellem de forskellige transportmidler og transportudøvere. I denne forbindelse må samfundet have kontrol over nyetableringer i transporterhvervet.

De rutegående transportmidler må få styrket sin stilling i forhold til egentransport og løstransport. De kollektive transportmidler må få en standard som gør dem mere attraktive for trafikanterne. Jernbanens transportmuligheder må udnyttes i stærkere grad.

Transportmidlernes total-omkostninger – egenomkostninger tillagt omkostninger for samfundet – må tillægges vægt.

For den erhvervsmæssige biltransport må der gennemføres sådanne arbejdstids- og bemandingsregler, som hensynet til trafikikkerheden nu tilsigter. Der må gennemføres effektiv kontrol med overholdelse af vægt-bestemmelser for godstransporter på vej.

Formanden for Fællesorganisationen DSB, Hans Jensen, fylder den 17. oktober 60 år. Siden han i april 1936 begyndte på centralværkstedet i Århus har organisationsarbejde haft den store interesse, og i 1939 blev han valgt til næstformand i afdeling 2 i Århus. 1953 vælges han til formandsposten. Også den lokale afdeling for smedene i Århus virker han i og er næstformand dér. Efteråret 1962 overtager han efter Hjal-Jensen hvervet som formand for Fællesorganisationen DSB. En lang række andre tillidsposter er lagt på hans skuldre, bl.a. i Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg, vore forsikringsforeninger og CO I, men også det politiske liv deltager han i og er således socialdemokratisk medlem af Århus byråd.

Vor organisation har i årenes løb gennem Hans Jensen haft et godt samarbejdsforhold til de kredse, han repræsenterer, og vi håber det må fortsætte. Med de bedste ønsker for dagen og fremtiden, ønskes du hjertelig til lykke.

Vejledning ved anvendelse af overgangsbestemmelserne i lov af 18. juni 1969 om tjenestemandslønninger m. m. og klassificering af tjenestemandstillinger i staten, folkeskolen og folkekirken.

I. Indledning.

A. Det nye lønsystems opbygning.

Tjenestemand- og aspirantstillingerne henføres pr. 1. juli 1969 til det nye lønsystem, der består af i alt 40 lønrammer, hver omfattende et eller flere løntrin. I lønrammerne indgår i alt 53 forskellige trin; disse benævnes i det følgende „skalatrin“.

B. Regler for indplaceringen.

1. Lovbestemmelserne.

Bestemmelserne om indplacering af tjenestemænd og aspiranter i det nye lønsystems lønrammer er indeholdt i §§ 33 og 34 samt § 35, stk. 1, 4 og 6.

2. Lønskalaen, der anvendes ved indplaceringen.

Ved indplaceringen anvendes dels den i lovens § 2 anførte skala, hvis første skalatrin er 15.700 kr., forhøjet med dyrtidstillæg, 30 pct., dels de i §§ 10-28, 31 og 35, stk. 2-4, omhandlede generelle og særlige tillæg med forhøjelse af grundbeløbet på 48 pct. og dyrtidstillæg 214,4 pct. De således forhøjede årlige lønninger og tillæg fremgår af bilag 1 til nærværende vejledning. De tal, der er anført over de enkelte løntrin i lønrammerne 1-32, er lønrammens skalatrin. Eksempelvis svarer skalatrin 14 — 29.040,70 kr. — til 6. løntrin i lønramme 5, til 4. løntrin i lønramme 6, til 3. løntrin i lønramme 7, til 2. løntrin i lønramme 8 og til 1. løntrin i lønramme 9.

Skalaen og tillæg i bilag 1 anvendes kun ved indplaceringen og benyttes ikke ved lønberegningen.

C. Regler for lønberegningen.

1. Lovbestemmelserne.

Bestemmelserne om lønberegningen, herunder om beregning af den maksimale lønfremgang ved overgangen til det nye lønsystem, om ydelse af personlige, pensionsgivende og personlige, ikke-pensionsgivende tillæg og om tidspunktet for opnåelse af alderstillæg er indeholdt i § 35, stk. 2, 3 og 5 samt §§ 36-42.

2. Lønskalaen, der anvendes ved lønberegningen.

Efter at indplacering i lønramme er foretaget, beregnes årslønnen — på samme skalatrin som fastlagt ved indplaceringen — efter den i § 36 anførte skala, hvis første skalatrin er 16.000 kr., forhøjet med dyrtidstillæg, 30 pct.

De i §§ 10-28, 31 og 35, stk. 2-4, omhandlede tillæg udbetales med en forhøjelse af grundbeløbet på 51 pct. og dyrtidstillæg 214,4 pct., jfr. § 32.

I bilag 2 er anført årlige og månedlige lønninger efter skalaen i § 36, forhøjet med dyrtidstillæg 30 pct., samt en oversigt over størrelsen af generelle og særlige tillæg, reguleret som foran nævnt.

I bilag 3 er anført en oversigt over det årlige og månedlige stedstillæg i henhold til §§ 5 og 6, forhøjet med dyrtidstillæg 30 pct. og fordelt på de skalatrin, til hvilke der er knyttet stedstillæg (skalatrinerne 1-39), og de enkelte stedtillægssatser. Der ydes ikke stedtillæg til lønninger over skalatrin 39.

Det bemærkes, at alle beløbsangivelser i de anførte eksempler er på årsbasis. Der er

ikke i opstillingerne medtaget virkninger af eventuel forhøjelse af lønningerne gennem ydelse af dyrtidstillæg eller af forhøjelse af skalaløn, ændring af det midlertidige tillæg på 51 pct. eller af stedtillæg i henhold til §§ 5 og 6.

D. Personkreds.

Vejledningen omfatter tjenestemænd (aspiranter), der hidtil har været ansat efter lønnings- og pensionsloven af 1958 (LPL), jfr. normerings- og klassificeringsloven af 1958 (NKL), lærerlønningsloven af 1958 eller folkekirkens lønningslov af 1958. Forkortelsen LPL anvendes ved henvisninger til fælles generelle bestemmelser i lønnings- og pensionsloven samt lærerlønningsloven og folkekirkens lønningslov.

De i det følgende under de enkelte paragraffer anførte bemærkninger er af generel karakter. For visse grupper, f. eks. officerer af linien og dermed legestillede tjenestemænd og for visse tjenestemænd i politiet, er der fastsat specielle regler på grund af de særlige forhold, der gør sig gældende for disse grupper.

E. Udbetalingsforbehold.

Det henstilles, at der ved lønudbetalingen tages generelt forbehold med henblik på eventuelle revisionsantegninger.

II. De enkelte bestemmelser.

§ 33.

Tjenestemænd og aspiranter indplaceres i den lønramme, hvortil de henføres, på det løntrin inkl. eventuelle generelle og særlige tillæg, der ved lovens ikrafttræden ligger nærmest over den senest udbetalte løn inkl. eventuelt bestillingstillæg, der var fast knyttet til stillingen. Ved opgørelsen bortses fra eventuelt stedtillæg.

Stk. 2. Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen kan fastsætte særlige regler for indplaceringen af andre grupper af tjenestemænd, der har kunnet opbevare bestillingstillæg eller sådanne andre tillæg, som ved indplaceringen bør sidestilles hermed.

Stk. 3. Lærere, der fra 3. løntrin i 2. og 3. lkl. i lærerlønningsloven af 1958 henføres til lønramme 13, indplaceres straks på dennes 3. løntrin.

Bemærkninger.

ad stk. 1.

A. Lønnen ved indplaceringen.

1. Normalt: Lønnen pr. 30. juni 1969.

Den løn, som danner grundlag for indplaceringen, er lønnen for juni måned 1969 i henhold til LPL §§ 84, 87 og 88, forhøjet med eventuelt personligt, pensionsgivende tillæg, alt med fradrag af pensionsbidrag 3½ pct. i henhold til 1. punktum i samme lovs § 50, stk. 2; der bortses fra eventuel lønafkortning som følge af øget sygelighedsrisiko, jfr. LPL § 13, stk. 6. Der sker således indplacering af tjenestemænd, som betaler forhøjet pensionsbidrag, og af tjenestemænd, der er ansat uden pensionsret, som om de svarede normalt pensionsbidrag, ligesom eventuel lønafkortning som følge af øget sygelighedsrisiko er uden betydning for indplaceringen. Denne regel gælder alene ved selve indplaceringen, medens det faktisk afkortede pensionsbidrag og eventuelt bidrag for øget sygelighedsrisiko lægges til grund ved lønberegningen.

Ud over den således opgjorte nettoløn medtages eventuelle bestillingstillæg, der var fast knyttet til pågældende tjenestemandstilling; som eksempel på sådanne bestillingstillæg kan nævnes, at der i medfør af NKL § 246 ydes bestillingstillæg på 420 kr. årlig til de ved Danmarks lærerhøjskole ansatte bibliotekarer. Derimod medtages ikke sådanne bestillingstillæg, der har været tillagt en tjenestemand som følge af særlige forhold med tilknytning til hans varetagelse af vedkommende stilling; som eksempel herpå kan nævnes, at der i medfør af NKL § 135 ydes de plejeassistenter, der gør tjeneste ved sikringsanstalten i Nykøbing S., et bestillingstillæg på 240 kr. årlig. Bestillingstillæg, der indgår i grundlaget for indplaceringen, medregnes med forhøjelse af grundbeløbet på 47 pct. (midlertidigt tillæg) og dyrtidstillæg 214,4 pct.

For så vidt angår indtægtsbestemte bestillingstillæg til tjenestemænd i 19./24. lkl. samt tjenestemænd i 12. lkl. i folkekirkens lønningslov henvises til bemærkningerne nedenfor ad stk. 2.

2. Undtagelse: Lønnen pr. 1. juli 1969.

Såfremt en tjenestemand (aspirant) pr. 1. juli 1969 ville have opnået en bedre løn-

mæssig placering efter de hidtidige regler, f. eks. ved oprykning til højere lønningsklasse, opnåelse af alderstillæg eller tildeling af bestillingstillæg, som er fast knyttet til stillingen, foretages indplacering dog på grundlag af lønnen inkl. bestillingstillæg efter den lønningsklasse og det løntrin, som ville være opnået den 1. juli 1969.

B. Fremgangsmåden ved selve indplaceringen.

1. Umiddelbar indplacering.

Efter at den hidtidige løn er opgjort som ovenfor anført, foretages indplaceringen herefter i lønramme på det løntrin, der inkl. eventuelt generelt og særligt tillæg ligger nærmest over den hidtil udbetalte løn. De i betragtning kommende lønstørrelser er beløbene efter den i § 2 anførte lønskala, forhøjet med dyrtidstillæg 30 pct., jfr. bilag 1, samt eventuelt generelt og særligt tillæg med midlertidigt tillæg 48 pct. og dyrtidstillæg 214,4 pct.

2. Indplacering via en anden lønramme.

a. Den normale indplacering af opsplittede stillingsgrupper.

I en del tilfælde er stillinger i samme hidtidige lønningsklasse og af samme kategori opsplittet i grupper, der henføres til forskellige lønrammer i det nye lønsystem. I disse tilfælde sker indplacering under anvendelse af såvel § 33, stk. 1, som princippet i § 3, stk. 3, hvorefter en tjenestemand ved placering i en stilling i en højere lønramme straks henføres til det løntrin, som ligger nærmest over det hidtidige løntrin.

I sådanne tilfælde henføres samtlige de pågældende tjenestemænd først efter reglen i § 33, stk. 1, til den laveste af de for stillingsgruppen anvendte lønrammer, dog bortset fra lønrammer, som alene omfatter tjenestemænd på prøve, samt fra lønramme 4, jfr. § 35, stk. 1. De tjenestemænd, der ved opsplitningen henføres til en højere lønramme, indplaceres fra tidspunktet for lovens ikrafttræden i den højere lønramme på det løntrin, som ligger nærmest over det løntrin i den laveste lønramme, hvortil de pågældende først henførtes, jfr. nedenfor eksempel 1.

b. Indplacering ved afvigende opsplitningsmønster.

I nogle tilfælde er en kategori af tjenestemandstillinger inden for et enkelt ministerium eller en enkelt institution klassificeret på en måde, som afviger fra det opsplitningsmønster, der er fulgt på andre områder for helt tilsvarende tjenestemandsgupper. I andre tilfælde er samtlige tjenestemænd af en bestemt stillingskategori ved en institution henført til en enkelt af de lønrammer, der kommer i betragtning.

I disse tilfælde sker indplacering af de pågældende tjenestemænd, som om der inden for vedkommende ministerium eller institution var foretaget opsplitning på linje med det på andre områder almindeligt forekommende opsplitningsmønster, jfr. nedenfor eksempel 2.

Tvivlstilfælde forventes forelagt for ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen.

c. Særlig indplacering af enkelte stillingsgrupper.

Inden for samme ansættelsesområde kan der i forskellig grad være sket opsplitning af stillingsgrupper, som er henført til samme hidtidige lønningsklasse. Det kan således forekomme, at en af disse stillingsgrupper er opsplittet på tre eller flere lønrammer, mens andre stillingsgrupper enten slet ikke er opsplittet eller kun på to lønrammer.

Såfremt rekrutteringsgrundlaget for sådanne grupper af stillinger er fælles, og der normalt har fundet overgang sted mellem dem, indplaceres samtlige de pågældende tjenestemænd under anvendelse af den lønramme, som danner udgangspunkt for indplaceringen af tjenestemænd i stillingsgruppen med den laveste af de anvendte lønrammer, jfr. eksempel 3.

Den heromhandlede fremgangsmåde ved indplaceringen kan kun bringes i anvendelse efter forelæggelse for ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen.

Eksempel 1:

(ad 2a).

Er en kategori af stillinger i LPL's 7. lkl. opsplittet i tre grupper med klassificering i lønrammerne 7, 8 og 9, fremkommer følgende indplaceringer:

7. lkl.	Lønramme 7 Skala trin	Lønramme 8 Skala trin	Lønramme 9 Skala trin
1. løntrin	12 ¹⁾	13 ¹⁾	14 ¹⁾
2. "	12	13	14 ¹⁾
3. "	13	14	14
4. "	14 ¹⁾	15 ¹⁾	15 ¹⁾
5. "	14	15	15
6. "	15	16	16

¹⁾ Alderstillæg opnås først den 1. juli 1971, jfr. § 41, stk. 2, 2. punktum.

Eksempel 2:

(ad 2b).

Stillinger som overassistent af kontorlinjen i LPL's 15. lkl. er typisk opsplittet i tre grupper af stillinger med klassificering i lønrammerne 15, 17 og 18, og i så fald sker indplaceringen efter de foran under 2. a. anførte retningslinjer.

På nogle områder er tilsvarende overassistentstillinger imidlertid kun opsplittet i to grupper med klassificering i lønrammerne 17 og 18. De pågældende tjenestemænd indplaceres fra tidspunktet for lovens ikrafttræden i vedkommende lønramme på det løntrin, som ligger nærmest over det løntrin i lønramme 15, hvortil de pågældende først ville være henført, såfremt der på området havde været foretaget opsplitning i overensstemmelse med det typisk forekommende mønster.

Såfremt de tilsvarende overassistentstillinger ved en institution alle er klassificeret enten i lønramme 17 eller i lønramme 18, sker indplacering i lønrammen ligeledes via lønramme 15.

Eksempel 3:

(ad 2c).

Stillinger som kontrollør i LPL's 18. lkl. er f. eks. i § 22, stk. 11 (statsbanerne), opsplittet i tre grupper med klassificering i lønrammerne 20, 21 og 22. Indplacering af de hertil henførte tjenestemænd sker efter de foran under 2. a. anførte retningslinjer.

Stillinger i samme etat som stationsforstander eller godsekspeditor i hidtidig 18. lkl. er uden opsplitning klassificeret i lønramme 21. Da rekruttering til såvel kontrollørstillingerne som de nævnte lokale chefstillinger i alle tilfælde sker fra overtrafikassistentstillinger, og da det er normalt, at der sker overgang fra kontrollørstillinger til

nævnte chefstillinger, sker indplaceringen af sidstnævnte via lønramme 20.

ad stk. 2.

1. Indplaceringen af tjenestemænd i 19./24. lkl. og 12. lkl. i folkekirkens lønningslov.

Statstjenestemænd i hidtidige 19./24. lkl. samt tjenestemænd i hidtidig 12. lkl. i folkekirkens lønningslov indplaceres i lønrammerne 16, 21, 29 og 31 på det løntrin, der i den i § 2 anførte lønskala, forhøjet med dyrtidstillæg 30 pct., ligger nærmest over den senest udbetalte løn — beregnet som under stk. 1 anført — for alle med tillæg af bestillingstillæg som for sekretærer, fuldmægtige og ekspeditionssekretærer efter reglerne i NKL § 3.

Ved indplaceringen medregnes bestillingstillæg i henhold til nedenstående skala. De gengivne bestillingstillægstørrelser finder anvendelse, uanset om bestillingstillæg ikke hidtil er oppebåret, om tillæg hidtil er ydet på grundlag af kandidatalder efter reglerne i NKL § 185 m. fl. om tillæg til videnskabelige medarbejdere i 19./24. lkl., og om den enkelte tjenestemand's bestillingstillæg måtte være reduceret som følge af biindtægternes størrelse.

Lønnings- andenniveau	Grundbeløb kr.
19. lkl.	
0-1 år	0
1-2 "	1.200
2-4 "	1.500
4-6 "	1.800
6-9 "	2.100
9-12 "	2.400
12-15 "	2.700
24. lkl.	3.000

Beregningen af den tilladte lønstigning i henhold til § 37 sker på grundlag af den faktisk oppebårne løn, herunder eventuelt bestillingstillæg, selv om dette er forskelligt fra det bestillingstillæg, der lægges til grund ved indplaceringen.

I bilag 4 er optaget en oversigt, der viser, på hvilket løntrin indplacering efter ovenstående regler sker fra de forskellige løntrin i hidtidige 19./24. lkl. og 12. lkl. i folkekirkens lønningslov.

mænd, der enten opnår ændret stillingsbetegnelse i forbindelse med oprykning til højere løntrin, f. eks. fra politibetjent til overpolitibetjent, eller som efter 1. april 1958 er avanceret til en højere lønningsklasse.

Med hensyn til indplaceringen pr. 1. april 1958 i LPL's lønningsklasser henvises til de oversigter, der er medtaget som bilag til finansministeriets vejledning af 14. juni 1958 vedrørende anvendelsen af overgangsbestemmelserne i LPL. Nævnte vejledning er under nr. 89 optaget i Ministerialtidende 1958, afd. A., side 141. For så vidt angår indplaceringen i lærerlønningslovens lønningsklasser, henvises til undervisningsministeriets cirkulære nr. 96 af 26. juni 1958, optaget i Ministerialtidende 1958, afd. A., side 183.

Efter indplaceringen i henhold til § 34 opnås første alderstillæg på grundlag af den ændrede anciennitet i den hidtidige lønningsklasse efter reglerne i § 41.

Beregningen af den tilladte lønfremgang i henhold til § 37 sker på grundlag af lønnen efter det løntrin, på hvilket den pågældende faktisk var aflønnet ved lovens ikrafttræden.

Eventuelle tvivlstilfælde bedes styrelsesvis forelagt for ministeriet for statens løn- og pensionsvæsen under ét.

Eksempel 1:

En ugift assistent, A, der er født den 15. juni 1934 og ansat som tjenestemand den 1. marts 1958, blev pr. 1. april 1958 indplaceret på 1. løntrin i 9. lkl. (10.440 kr.) og er den 30. juni 1969 placeret på 6. løntrin i 9. lkl. (13.680 kr.). Ved henførelse til lønramme 7 pr. 1. juli 1969 skulle A derfor på grundlag af den senest udbetalte løn ekskl. stedtillæg (29.126,01 kr.) indplaceres på 4. løntrin (skalatrin 15).

En anden assistent, B, med samme anciennitet, men med forsørgerstatus, blev pr. 1. april 1958 indplaceret på 4. løntrin i 9. lkl. (12.360 kr.) og er den 30. juni 1969 på slutløn, hvorfor indplacering i lønramme 7 sker på 5. løntrin (skalatrin 10). Herefter indplaceres også A på dette trin.

Eksempel 2:

Hvis de i eksempel 1 nævnte assistenter,

A og B, pr. 1. juli 1967 var oprykket til overassistent i 15. lkl., var A blevet placeret på 1. løntrin i 15. lkl., medens B var blevet placeret på 2. løntrin i medfør af bestemmelsen i LPL § 27, stk. 4. Antages det, at begge stillinger er henført til lønramme 15 i det nye lønsystem, ville A — såfremt der ikke foretages en ændring af hans lønningsanciennitet i 9. lkl., hvorved han bringes på linje med forsørgere — pr. 1. juli 1969 blive indplaceret på 1. løntrin (skalatrin 20). Da B indplaceres på 2. løntrin (skalatrin 21), indplaceres også A på dette trin.

Eksempel 3:

En ugift folkeskolelærer, C, født den 16. november 1930, blev fastansat i folkeskolen den 1. januar 1958.

Ved lønreformen i 1958 blev C indplaceret på 1. løntrin i lærerlønningslovens 2. lkl.

En forsørger, D, med samme lønningsanciennitet (tjenesteadler) kom ved lønreformen i 1958 på 2. løntrin i lærerlønningslovens 2. lkl. og opnåede 3. løntrin den 1. januar 1961. Den 30. juni 1969 er D derfor på 5. løntrin i lønningsklassen og indplaceres i medfør af bestemmelsen i § 33, stk. 1, på 1. løntrin i lønramme 21 (skalatrin 26). — Herefter indplaceres også C på dette trin.

§ 35.

Tjenestemænd, der fra næstsidste og sidste løntrin i hidtidig 3. lkl. henføres til lønramme 3, oprykkes straks til lønramme 4. Andre tjenestemænd og aspiranter, der fra hidtidig 3. lkl. henføres til lønrammerne 2 og 3, oprykkes til lønramme 4, når de i to år har oppebåret slutløn i lønramme 3.

Stk. 2. Der ydes tjenestemænd i hidtidig 3. lkl., dog bortset fra togbetjente og vognopsynsmænd ved statsbanerne, der har oppebåret et bestillingstillæg på 150 kr. årlig, og som henføres til lønramme 3, 4 eller 5, et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg med grundbeløb 150 kr. Tillægget bortfalder ved oprykning ud over lønramme 5, dog således at det medregnes i den lønning, der er bestemmende for, til hvilket løntrin de pågældende tjenestemænd henføres i den nye lønramme.

Stk. 3. I stedet for tillæg efter stk. 2 ydes der følgende tjenestemænd i hidtidig 3. lkl., som har oppebåret et bestillingstillæg på 150 kr. årlig, et personligt, ikke-pensionsgivende til-

2. Særlige regler for andre grupper.

Såfremt det for andre tjenestemandsgupper anses for ønskeligt, at hidtil oppebårne tillæg medregnes ved indplaceringen, må henvendelse herom rettes til ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen.

Eksempel 1:

En amanuensis, der er kandidat fra foråret 1964, antaget som aspirant 1. maj 1966 og ansat som tjenestemand den 1. maj 1968, aflønnes 30. juni 1969 på 2. løntrin i 19. lkl. med et bestillingstillæg i henhold til NKL § 185 på 1.200 kr. + procenttillæg (5 års kandidatalder).

Indplaceringen bliver herefter:	
19. lkl., 2. løntrin, nettoløn ekskl. stedtillæg	35.558,01 kr.
Bestillingstillæg efter reglerne for administrative tjenestemænd, beregnet på grundlag af 3 års lønningsanciennitet, 1.500 kr.	6.932,52 -
	42.490,53 kr.

Idet lønrammerne 16, 21, 29 og 31 i denne henseende betragtes som en helhed, indplaceres pågældende på 3. løntrin i lønramme 21 (skalatrin 30).

Eksempel 2:

En dommerfuldmægtig, der er antaget som aspirant den 1. februar 1960 og ansat som tjenestemand den 1. februar 1962, aflønnes 30. juni 1969 på 4. løntrin i 19. lkl. Han oppebærer tillige i henhold til NKL § 101 et bestillingstillæg, der beregnet på grundlag af 9 års lønningsanciennitet udgør 2.400 kr. + procenttillæg, men som på grund af pågældendes biindtægter er reduceret til 1.500 kr. + procenttillæg, med hvilket beløb tillægget kommer til udbetaling.

Indplaceringen bliver herefter:	
19. lkl., 4. løntrin, nettoløn ekskl. stedtillæg	42.217,55 kr.
Bestillingstillæg beregnet på grundlag af 9 års lønningsanciennitet, 2.400 kr.	11.092,04 -
	53.309,59 kr.

Pågældende indplaceres herefter på 1. løntrin i lønramme 29 (skalatrin 38).

Eksempel 3:

En ekspeditionssekretær, der 30. juni 1969 aflønnes med slutløn i 24. lkl., har i henhold til NKL § 3 hidtil haft tilladelse til forskydning af kontortiden og har for formiddagsbeskæftigelse oppebåret et honorar på 3.900 kr. årlig + procenttillæg.

Indplaceringen bliver herefter:	
24. lkl., 4. løntrin, nettoløn ekskl. stedtillæg	57.614,90 kr.
Bestillingstillæg beregnet på grundlag af 24. lkl., 3.000 kr.	13.865,04 -
	71.479,94 kr.

Pågældende indplaceres herefter på 3. løntrin i lønramme 31 (skalatrin 44).

§ 34.

Tjenestemænd, for hvem lønningsancienniteten i de i § 81 i lønnings- og pensionsloven af 1958 nævnte lønningsklasser fastsattes efter reglerne for ikke-forsørgere under 30 år, jfr. samme lovs § 119, stk. 1, sidste led, kan, såfremt der herved opnås et højere løntrin, indplaceres i lønramme på samme trin som tjenestemænd, der var henført til samme tidligere lønningsklasse, og som havde samme lønningsanciennitet, men som indplaceredes efter reglerne om forsørgere efter den nævnte lovs § 119, stk. 1.

Bemærkninger.

I medfør af denne regel vil tjenestemænd, som ved lønreformen i 1958 blev indplaceret på et lavere løntrin end tjenestemænd (aspiranter) med forsørgerstatus i samme lønningsklasse og med samme lønningsanciennitet, ved indplacering i de nye lønrammer pr. 1. juli 1969 blive stillet, som om de i 1958 var blevet indplaceret på samme løntrin som forsørgere. Det vil derfor være nødvendigt at beregne det løntrin, efter hvilket de pågældende ville være aflønnet i vedkommende lønningsklasse umiddelbart for den 1. juli 1969, såfremt de i 1958 var indplaceret på linje med forsørgere. Fremgangsmåden bringes også i anvendelse for tjeneste-

læg med grundbeløb 150 kr.: 9 signalarbejdere (signalbetjente), 7 signalnæstformænd, 48 remisearbejdere samt 50 banearbejdere (banebetjente).

Stk. 4. Overpolitibetjente og kriminaloverbetjente i hidtidig 11. lkl., der er ansat i politiet før den 1. maj 1945, indplaceres på henholdsvis næstsildste og sidste løntrin i lønramme 13. Når de har 28 års anciennitet som polititjenestemænd, oprykkes de, såfremt de tjenstlige forhold i enhver henseende har været tilfredsstillende, til lønramme 15 med stillingsbetegnelsen politiassistent af 2. grad eller kriminalassistent af 2. grad. Ved opnåelsen af skatlon i lønramme 15 nedsættes grundbeløbet for tillægget i henhold til § 14, stk. 3, fra 780 kr. til 600 kr.

Stk. 5. Polititjenestemænd, der ved nærværende lovs ikrafttræden i henhold til normerings- og klassificeringsloven af 1958, § 108, stk. 6, oppebærer et personligt tillæg på henholdsvis 600 kr. og 450 kr. årlig, bevarer retten hertil, så længe de beklæder en tjenstemandsstilling, der i henhold til tjenstemandsloven af 1946, § 419, stk. 1 og 3, gav ret til nævnte tillæg. Tillægget bortfalder helt eller delvis ved overgang til højere lønnet stilling. Ved forfremmelse fra lønramme 13 og 15 til lønramme 17 og fra lønramme 17 til lønramme 21 medregnes det pågældende tillæg dog i den lønning, der er bestemmende for, til hvilket løntrin tjenstemanden henføres i den nye lønramme.

Stk. 6. Tjenestemænd i kriminalpolitiet i hidtidig 11. lkl. indplaceres et løntrin højere end tjenestemænd i ordenspolitiet med samme lønningsanciennitet.

Bemærkninger.

ad stk. 1.

Ved henførelse til lønramme 3 indplaceres tjenstemænd, som ved lovens ikrafttræden er aflønnet efter næstsildste eller sidste løntrin i hidtidig 3. lkl., på 6. løntrin (skalatrinn 12); oprykning sker imidlertid straks til lønramme 4 med indplacering på 6. løntrin (skalatrinn 13).

Den samlede lønfremgang ved indplaceringen på skalatrinn 13 begrænses dog i overensstemmelse med reglen i § 37 til 3 pct. af den senest udbetalte løn inkl. eventuelt bestillingstillæg og stedtillæg.

Tjenestemænd, som fra tredjesidste løntrin i hidtidig 3. lkl. henføres til lønramme 3, indplaceres i denne på 6. løntrin (skalatrinn 12), hvorefter oprykning til lønramme 4 finder sted pr. 1. juli 1971.

ad stk. 2 og 3.

Da togbetjente og vognopsynsmænd ved statsbanerne hidtil har oppebåret et fast til stillingen knyttet bestillingstillæg på 150 kr. årlig, skal dette tillæg medregnes ved indplacering af de pågældende i lønramme 5 i overensstemmelse med reglen i § 33, stk. 1.

Bestillingstillæg på 150 kr. årlig, der er tillagt tjenestemænd i hidtidig 3. lkl. for varetagelse af særlige opgaver, medregnes derimod ikke ved indplacering i lønramme 3, 4 eller 5, men der ydes ud over lønrammelønnen de pågældende et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg med grundbeløb 150 kr. årlig. Et sådant personligt, ikke-pensionsgivende tillæg kan dog ikke oppebæres samtidig med særligt tillæg med grundbeløb 150 kr. årlig for varetagelsen af stillinger, hvis indhold er ændret ved arbejdsomlægning, jfr. § 22, stk. 11 og 12.

§ 37.

Ingen tjenstemænd kan ved indplaceringen efter §§ 33-35 samt ved fastsættelsen af årslønnen i henhold til § 36 opnå en lønfremgang på mere end 3 pct. af den senest udbetalte løn inkl. eventuelt bestillingstillæg. Ved beregningen af lønfremgangen medtages eventuelt stedtillæg.

Stk. 2. Den udbetalte løn forhøjes med halvdelen af et eventuelt overskydende beløb den 1. april 1970 og halvdelen den 1. oktober 1970.

Stk. 3. Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen bemyndiges til at nedsætte de i §§ 10-28 samt § 31 hjemlede generelle og særlige tillæg samt til at udskyde de i stk. 2 nævnte forhøjelser af den udbetalte løn i det omfang, hvor der efter den 1. april 1970 for varetagelsen af pligter, der følger af tjenstemandsstillingen, samt for sådanne hverv, der må betragtes som led i tjenstemandsstillingen, måtte blive ydet tjenstemænd særligt vederlag som ikke er fastsat i henhold til §§ 45-47 eller § 55 i lov om tjenstemænd i staten, folkeskolen og folkekirken.

Bemærkninger.

ad stk. 1.

Den løn, som danner grundlag for beregning af den maksimale lønfremgang, udgøres af de nedenfor i punkt 1-5 anførte bestanddele, medmindre tilslutning til medregning af andre lønede indhentes fra ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen. Andre fradrag i lønnen end det faktiske afkortede pensionsbidrag og eventuelt bidrag for øget sygelighedsrisiko, jfr. LPL § 13, stk. 6, indgår ikke i beregningen.

1. Den senest udbetalte løn, d. v. s. nettolønnen for juni måned 1969, jfr. dog nedenfor.

Ved nettoløn forstås i denne henseende løn i henhold til LPL §§ 84, 87 og 88, forhøjet med eventuelt personligt, pensionsgivende tillæg, alt med fradrag af faktisk afkortet pensionsbidrag samt af eventuelt bidrag for øget sygelighedsrisiko, jfr. LPL § 13, stk. 6.

For tjenstemænd, der den 1. juli 1969 ville være oprykket til højere lønningsklasse eller have opnået alderstillæg i henhold til LPL's regler, beregnes lønfremgangen dog på grundlag af denne højere løn. Tilsvarende gælder for hidtidige aspiranter, der ville være blevet tjenstemandsansat den 1. juli 1969.

2. Stedtillæg efter LPL's kapitel 6.

3. Bestillingstillæg, der bortfalder ved lovens ikrafttræden. Det bemærkes, at lønfremgangen beregnes på grundlag af det faktiske oppebårne bestillingstillæg — eventuelt det bestillingstillæg, som ville være opnået den 1. juli 1969 — uanset om en anden bestillingstillægss størrelse måtte danne grundlag for indplaceringen, jfr. bemærkningerne til § 33, stk. 2.

Personlige, ikke-pensionsgivende tillæg („udligningstillæg“) til tjenstemænd i 25. og 26. lkl. (jfr. normeringsloven for finansåret 1961-62, lb. nr. 814, og normeringsloven for finansåret 1962-63, lb. nr. 968).

4. Honorarer, der er hjemlet i NKL, eller på de årlige bevillingslove, under forudsætning af, at honorarerne bortfalder samtidig med den nye tjenstemandslovs ikrafttræden den 1. juli 1969.

5. Personlige, ikke-pensionsgivende tillæg i henhold til LPL § 27, stk. 5.

ad stk. 2.

Såfremt lønfremgangen udgør et større beløb end 3 procent af den senest udbetalte løn, forhøjes lønnen den 1. april 1970 med halvdelen af det overskydende beløb og den 1. oktober 1970 med den resterende halvdel.

Omberegning af det overskydende beløb, hvormed lønnen forhøjes på de nævnte tidspunkter, finder kun sted, såfremt en tjenstemand uden forfremmelse får nyt tjenestested inden for et andet stedtillægsområde, jfr. bemærkningerne til § 38, specielt eksempel 3.

Eksempel:

En tjenstemand i København henføres fra 15. lkl., 2. løntrin, til ny lønramme 17 og indplaceres på 1. løntrin (skalatrinn 22).

Beregningen bliver herefter:

	kr.	kr.
Ny løn i lønramme 17, 1. løntrin (skalatrinn 22)	36.769,20	
+ stedtillæg H	4.205,50	40.974,70
Hidtidig løn i 15. lkl., 2. løntrin (nettøløn ekskl. stedtillæg)	34.769,18	
+ stedtillæg a	1.356,00	36.125,18
Lønfremgang		4.849,52
Tilladt fremgang i udbetalt løn pr. 1. juli 1969 = 3 pct. af hidtidig nettøløn inkl. stedtillæg (36.125,18 kr.)		1.083,76
Overskydende beløb		3.765,76

Den udbetalte løn forhøjes med halvdelen af det overskydende beløb, 1.882,88 kr., den 1. april 1970 og med den resterende halvdel den 1. oktober 1970.

§ 38.

Den udbetalte løn til personer, der inden den 1. oktober 1970 tjenstemandsansættes eller uden forfremmelse får nyt tjenestested, kan ikke overstige den løn, som efter §§ 33, 36 og 37 kommer til udbetaling til tjenstemænd på samme løntrin og stedtillægssats.

*Bemærkninger.**A. Begrænsning i lønnen for tjenestemænd ansat efter 1. juli 1969.*

Da der i § 37 er fastsat begrænsninger i størrelsen af den lønfremgang, som kan opnås ved overgangen til det nye lønsystem, er det ved bestemmelsen i § 38 sikret, at senere ansatte tjenestemænd og tjenestemænd, der uden forfremmelse får nyt tjenestested, ikke opnår større udbetalt løn end allerede ansatte tjenestemænd i tilsvarende stillinger.

I henhold til § 3, stk. 1, henføres den, der første gang ansættes som tjenestemand, til aflønning på begyndelsesløn i vedkommende lønramme.

1. Allerede ansat tjenestemand indplaceres på begyndelsesløn.

Ifølge § 38 kan den udbetalte løn til en nyansat tjenestemand ikke overstige den løn, som efter §§ 33, 36 og 37 kommer til udbetaling til tjenestemænd (aspiranter), der var ansat før 1. juli 1969, og som er indplaceret på 1. løntrin i samme lønramme, jfr. nedenfor eksempel 1.

2. Allerede ansat tjenestemand indplaceres højere end begyndelsesløn.

Den udbetalte løn til en nyansat tjenestemand kan ej heller overstige den løn, som kommer til udbetaling til tjenestemænd (aspiranter), der var ansat før 1. juli 1969 og som fra 1. løntrin i den hidtidige lønningsklasse indplaceres højere end 1. løntrin i den nye lønramme, jfr. nedenfor eksempel 2.

Lønnen til den senest ansatte forhøjes den 1. april 1970 i det omfang, den ikke herved kommer til at overstige lønnen til den tjenestemand (aspirant), der var ansat før 1. juli 1969, jfr. nedenfor eksempel 2.

3. Tillæggelse af lønningsanciennitet til nyansat.

Såfremt en efter 1. juli 1969 ansat tjenestemand (tjenestemand på prøve) får tillagt forhøjet lønningsanciennitet fra ansættelsen, jfr. herved bestemmelsen i § 3, stk. 2, kan den udbetalte løn til den pågældende ikke overstige den løn, som med den af § 37 følgende begrænsning kommer til udbetaling

til en tjenestemand (aspirant), der er ansat før 1. juli 1969, og som umiddelbart før dette tidspunkt havde samme anciennitet, sofm den senest antagne har fået tillagt.

B. Nyt tjenestested uden forfremmelse.

Begrænsningsreglen i § 38 gælder også i tilfælde, hvor en tjenestemand (tjenestemand på prøve) inden den 1. oktober 1970 uden forfremmelse får nyt tjenestested, hvilket belyses i nedenstående eksempel 3.

C. Virkningen af forfremmelse.

Såfremt en tjenestemand i forbindelse med forfremmelse efter den 1. juli 1969 får nyt tjenestested, udbetales den heraf følgende lønfremgang og eventuel stedtillægsforhøjelse fuldt ud, medens et eventuelt hidtidigt overskydende beløb i henhold til § 37 opretholdes uændret, jfr. bemærkningerne til § 37, stk. 2, og § 41. — Det bemærkes, at en tjenestemand, der forfremmes uden ændring af tjenestested, ligeledes får udbetalt den heraf følgende lønfremgang fuldt ud.

Eksempel 1:

En håndværker på prøve over 19 år, E, ansættes i hovedstadsområdet den 1. september 1969 i lønramme 7 på 1. løntrin (skalatrinn 12) med en løn, der udgør 28.033,20 kr. + stedtillæg H, 4.205,50 kr., i alt 32.238,70 kr.

En anden håndværker på prøve over 19 år, F, med samme tjenestested som E er antaget som aspirant den 1. maj 1969 til en stilling i 7. lkl. F er den 30. juni 1969 aflønnet med begyndelsesløn, 26.789,86 kr. + stedtillæg a, 1.356 kr., eller i alt 28.145,86 kr. I medfør af § 33 bliver han i lønramme 7 pr. 1. juli 1969 indplaceret på 1. løntrin (skalatrinn 12), men hans lønfremgang ved indplaceringen begrænses i henhold til § 37 til 844,38 kr. (3 pct. af 28.145,86 kr.), således at den udbetalte løn herefter udgør 28.145,86 kr. + 844,38 kr., i alt 28.990,24 kr., medens det overskydende beløb udgør 32.238,70 kr. ÷ 28.990,24 kr. = 3.248,46 kr. Den udbetalte løn til F forhøjes med halvdelen af det overskydende beløb, eller 1.624,23 kr., den 1. april 1970 og med den anden halvdel den 1. oktober 1970.

Som følge heraf begrænses den udbetalte

løn til E på samme måde, og han opnår den 1. april og 1. oktober 1970 samme lønstigninger som F.

Eksempel 2:

Et postbud på prøve over 19 år, G, ansættes i hovedstadsområdet den 1. september 1969 i lønramme 2 på 1. løntrin (skalatrinn 6) med en løn, der udgør 23.821,20 kr. + stedtillæg H, 3.573,70 kr., i alt 27.394,90 kr.

Et andet postbud på prøve over 19 år, I, er antaget i hovedstadsområdet som aspirant den 1. maj 1969 til en stilling i 3. lkl. I er den 30. juni 1969 aflønnet med begyndelsesløn 24.302,01 kr. + stedtillæg a, 1.356 kr., eller i alt 25.658,01 kr. I medfør af § 33 bliver han i lønramme 2 pr. 1. juli 1969 indplaceret på 3. løntrin (skalatrinn 8), hvor lønnen udgør 25.149,80 kr. + stedtillæg H, 3.772,60 kr., i alt 28.922,40 kr. Hans lønfremgang ved indplaceringen begrænses i henhold til § 37 til 769,74 kr. (3 pct. af 25.658,01 kr.), således at den udbetalte løn herefter udgør 25.658,01 kr. + 769,74 kr., i alt 26.427,75 kr., medens det overskydende beløb udgør 28.922,40 kr. ÷ 26.427,75 kr. = 2.494,65 kr. Den udbetalte løn til I forhøjes med halvdelen af det overskydende beløb, eller 1.247,33 kr., den 1. april 1970 og med den anden halvdel den 1. oktober 1970.

Med uforandret dyrtidstillæg (30 pct.) udgør I's løn herefter:

Pr. 1/7 1969	Pr. 1/4 1970	Pr. 1/10 1970
kr.	kr.	kr.
25.658,01	26.427,75	27.675,08
+ 769,74	+ 1.247,33	+ 1.247,32
I alt	26.427,75	27.675,08
		28.922,40

Da lønnen til G den 1. september 1969 ikke må overstige 26.427,75 kr., vil der for hans vedkommende fremkomme følgende overskydende beløb:

Lønramme 2, 1. løntrin + sted-	kr.
tillæg H	27.394,90
Udbetaltløn pr. 1. september 1969	26.427,75
	967,15

For G's vedkommende forhøjes lønnen med det fulde overskydende beløb den 1. april 1970, da hans løn herved ikke overstiger den løn, som fra samme tidspunkt kommer til udbetaling til I.

Eksempel 3:

En toldassistent, J, der er tjenstgørende i et stedtillægsområde, som før 1. juli 1969 var henført til stedtillæg b og efter dette tidspunkt er henført til Nordøstsjællandsovrådet (N), er den 30. juni 1969 aflønnet i 8. lkl. på slutløn med 29.581,11 kr., hvortil kommer stedtillæg med 924 kr., eller i alt 30.505,11 kr.

Ved henførelse til lønramme 9 indplaceres han i henhold til § 33, stk. 1, på 2. løntrin (skalatrinn 15), hvor lønnen udgør 30.409,60 kr. + stedtillæg N, 2.802,80 kr., i alt 33.212,40 kr. Da lønfremgangen i henhold til § 37 er begrænset til 3 pct. af 30.505,11 kr. eller 915,15 kr., udgør den udbetalte løn herefter 30.505,11 kr. + 915,15 kr., i alt 31.420,26 kr., medens det overskydende beløb udgør 33.212,40 kr. ÷ 31.420,26 kr. = 1.792,14 kr. Den udbetalte løn til J forhøjes med halvdelen af det overskydende beløb, eller 896,07 kr., den 1. april 1970 og med den anden halvdel den 1. oktober 1970.

Med uforandret dyrtidstillæg (30 pct.) udgør J's løn herefter:

Pr. 1/7 1969	Pr. 1/4 1970	Pr. 1/10 1970
kr.	kr.	kr.
30.505,11	31.420,26	32.316,33
+ 915,15	+ 896,07	+ 896,07
I alt	31.420,26	32.316,33
		33.212,40

En toldassistent, K, med samme data som J, men tjenstgørende i hovedstadsområdet, oppebærer den 30. juni 1969 et stedtillæg på 1.356 kr., således at hans årlige løn udgør 30.937,11 kr.

Efter indplacering pr. 1. juli 1969 i lønramme 9 på 2. løntrin (skalatrinn 15) udgør hans årlsløn 30.409,60 kr. + stedtillæg H, 4.205,50 kr., i alt 34.615,10 kr. Da lønfremgangen den 1. juli 1969 er begrænset til 3 pct. af 30.937,11 kr. eller 928,11 kr., udgør det overskydende beløb herefter 2.749,88 kr., og hans løn vil med uforandret dyrtidstillæg (30 pct.) udgøre:

Pr. 1/7 1969	Pr. 1/4 1970	Pr. 1/10 1970
kr.	kr.	kr.
30.937,11	31.865,22	33.240,16
+ 928,11	+ 1.374,94	+ 1.374,94
I alt	31.865,22	33.240,16
		34.615,10

Hvis J den 1. september 1969 uden for-

fremmelse får tjenestested i hovedstadsområdet, vil han stige i løn fra 31.420,26 kr. til 31.865,22 kr., og det overskydende beløb vil blive forhøjet fra 1.792,14 kr. til 2.749,88 kr.

Hvis K den 1. september 1969 uden fremmelse forflyttes fra hovedstadsområdet til et tjenestested, der under LPL hørte til stedtillægsområde b og nu er henført til stedtillægsområde N, vil hans løn blive nedsat fra 31.865,22 kr. til 31.420,26 kr. og det overskydende beløb fra 2.749,88 kr. til 1.792,14 kr.

§ 39.

Til tjenestemænd, hvis senest oppebårne løn i henhold til §§ 84, 87 og 88 i lønnings- og pensionsloven af 1958, forhøjet med eventuelt personligt, pensionsgivende tillæg, samt efter fradrag af pensionsbidrag var højere end slutlønnen i den lønramme, til hvilken de er henført, ydes et personligt, pensionsgivende tillæg til udligning af lønnedgangen. Det personlige tillæg bortfalder helt eller delvis ved opnåelse af højere pensionsgivende lønningsindtægt.

Stk. 2. Bliver den samlede udbetalte løn i henhold til denne lovs bestemmelser mindre end den senest udbetalte løn, når der efter beregningen tages hensyn til eventuelt tillæg efter stk. 1 samt stedtillæg, ydes der et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg til udligning af denne del af lønnedgangen. Dette personlige tillæg bortfalder helt eller delvis ved opnåelse af højere pensionsgivende lønningsindtægt, højere generelle eller særlige tillæg eller højere stedtillæg.

Bemærkninger.

ad stk. 1.

Såfremt slutlønnen i den lønramme, til hvilken tjenestemanden ved indplaceringen er henført, er lavere end den senest udbetalte nettoløn, inkl. eventuelt personligt, pensionsgivende tillæg, ydes der et personligt, pensionsgivende tillæg til udligning af lønnedgangen.

De lønstørrelser, som sammenlignes, er på den ene side den pr. 30. juni 1969 oppebårne løn i henhold til LPL §§ 84, 87 og 88, forhøjet med eventuelt personligt, pensionsgivende tillæg, alt med fradrag af faktisk afkortet pensionsbidrag i henhold til samme lovs § 50, stk. 2, og på den anden

side lønnen efter den i § 36 anførte skala, forhøjet med dyrtidstillæg 30 pct.

For tjenestemænd, der den 1. juli 1969 ville være oprykket til højere lønningsklasse eller have opnået alderstillæg i henhold til LPL's regler, beregnes det personlige, pensionsgivende tillæg dog på grundlag af denne højere løn.

Nedsættelse eller eventuelt helt bortfald af det personlige, pensionsgivende tillæg finder sted ved opnåelse af højere skalatrin som følge af alderstillæg, oprykning til højere lønramme eller forhøjelse af lønska-læns grundbeløb. Ved beregningen af reduktionen anvendes det ved lovens ikrafttræden gældende dyrtidstillæg, 30 pct., således at eventuelle senere ændringer i dyrtidstillægget ikke medfører ændring af det personlige, pensionsgivende tillæg.

Eksempel:

Nedenfor vises indplacering fra 15. lkl., slutløn, i lønramme 14:	kr.
Slutløn i 15. lkl., nettoløn, ekskl. stedtillæg,	37.863,82
Indplacering på slutløn i lønramme 14 (skalatrin 23)	37.780,60
Personligt, pensionsgivende tillæg	83,22

ad stk. 2.

Ved udtrykket „den senest udbetalte løn“ forstås nettoløn, stedtillæg, bestillingstillæg, personlige, pensionsgivende tillæg og personlige, ikke-pensionsgivende tillæg, jfr. bemærkningerne til § 37, stk. 1, under pkt. 1-3 og 5. For så vidt angår de sammesteds under pkt. 4 nævnte honorarer henvises til bemærkningerne til § 40.

Ved udtrykket „den samlede udbetalte løn i henhold til denne lovs bestemmelser“ forstås lønnen efter den i § 36 anførte skala og stedtillæg, forhøjet med dyrtidstillæg 30 pct., med tillæg af eventuelt til vedkommende stilling knyttet generelt og særligt tillæg med midlertidigt tillæg 51 pct. og dyrtidstillæg 214,4 pct.

Såfremt den samlede udbetalte løn efter indplaceringen inkl. et eventuelt personligt, pensionsgivende tillæg efter stk. 1 er lavere end den senest udbetalte løn, ydes der et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg til udligning af lønnedgangen.

Et sådant personligt, ikke-pensionsgivende

tillæg nedsættes eller bortfalder i samme tilfælde som nævnt under stk. 1 for så vidt angår personlige, pensionsgivende tillæg.

Tillægget bortfalder eller nedsættes endvidere i tilfælde, hvor der (a) tillægges den pågældende tjenestemand et generelt eller særligt tillæg, (b) finder forhøjelse sted af grundbeløbet for et tidligere ydet generelt eller særligt tillæg eller (c) sker forhøjelse af det midlertidige tillæg. I disse tilfælde opgøres reduktionen under anvendelse af det på beregningstidspunktet fastsatte midlertidige tillæg, medens dyrtidstillægget uset eventuelle senere ændringer indgår i beregningen med 214,4 pct. som ved lovens ikrafttræden.

Endelig reduceres det personlige, ikke-pensionsgivende tillæg med forhøjelsen af et eventuelt stedtillægs grundsats med tillæg af det ved lovens ikrafttræden gældende dyrtidstillæg, 30 pct., samt med en eventuel forhøjelse af stedtillægget i tilfælde, hvor tjenestemanden får nyt tjenestested, ligeledes med tillæg af dyrtidstillæg fastlåst på 30 pct. som ved lovens ikrafttræden.

Eksempel:

Nedenfor er vist beregningen i et tilfælde, i hvilket en tjenestemand går ned i samlet udbetalt løn som følge af bortfald af bestillingstillæg:

	kr.	kr.
Slutløn i 23. lkl., nettoløn ekskl. stedtillæg,	56.295,12	
+ stedtillæg (sats b)	924,00	
+ bestillingstillæg 1.500 kr.	6.932,52	64.151,64
Indplacering efter § 33 på slutløn i lønramme 28 (skalatrin 40)	59.918,30	
+ særligt tillæg 300 kr.	1.424,23	61.342,53
Personligt, ikke-pensionsgivende tillæg		2.809,11

§ 40.

Med tilslutning fra ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen kan der ydes et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg til udligning af indtægtsnedgang for tjenestemænd, som ved indplaceringen efter § 33 samt den i § 36 nævnte fastsættelse af årslønnen opnår en løn-

fremgang, der er mindre end summen af de honorarer m.v., som er oppebåret for varetagelse af hverv, der må betragtes som led i tjenestemandsstillingen. Dette tillæg bortfalder helt eller delvis ved opnåelse af højere pensionsgivende lønningsindtægt, højere generelle eller særlige tillæg eller højere stedtillæg.

Bemærkninger.

De i bestemmelsen omhandlede honorarer er sådanne, som er omtalt ovenfor under pkt. 4 i bemærkningerne til § 37, stk. 1.

Som forudsat i bemærkningerne til § 12, § 15, stk. 6, 9, 10 og 14, § 26, stk. 2-10 og 14, bortfalder honorarer efter NKL § 184 med flere bestemmelser. Såfremt der herved fremkommer en indtægtsnedgang for tjenestemænd, som har oppebåret sådanne honorarer, ydes der et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg til udligning af denne nedgang.

I alle andre tilfælde, hvor der måtte fremkomme en indtægtsnedgang som følge af bortfald af honorarer m.v., som er oppebåret for varetagelse af hverv, der må betragtes som led i tjenestemandsstillingen, vil der med tilslutning fra ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen kunne ydes et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg til udligning af indtægtsnedgangen.

Personlige, ikke-pensionsgivende tillæg i henhold til denne bestemmelse nedsættes eller bortfalder i de samme tilfælde som nævnt under bemærkningerne til § 39, stk. 2.

§ 41.

Efter indplaceringen efter §§ 33-35 opnås første alderstillæg senest på det tidspunkt, da alderstillæg ville være opnået i den hidtidige lønningsklasse.

Stk. 2. Såfremt tjenestemænd på forskellige løntrin i samme hidtidige lønningsklasse efter § 33 henføres til samme løntrin i en lønramme, kan dog kun de tjenestemænd, der havde opnået det højeste af de pågældende løntrin i den hidtidige lønningsklasse, opnå alderstillæg efter stk. 1. De øvrige tjenestemænd opnår først alderstillæg den 1. juli 1971.

Bemærkninger.

Med den i stk. 2 anførte undtagelse opnås første alderstillæg i de nye lønrammer således:

Tjenestemænd, der indplaceres fra hidtidige lønningsklasser med 2 år mellem alderstillæg, opnår første alderstillæg på det tidspunkt, da alderstillæg ville være opnået i den hidtidige lønningsklasse.

Ved indplacering fra hidtidige lønningsklasser med 3 år mellem alderstillæg opnår tjenestemænd, der ville opnå alderstillæg i den hidtidige lønningsklasse inden den 1. juli 1971, første alderstillæg på det tidspunkt, da de ville have opnået alderstillæg efter LPL's regler. Andre tjenestemænd opnår alderstillæg den 1. juli 1971.

Tjenestemænd, der havde opnået slutløn i hidtidig lønningsklasse, og som indplaceres på et lavere løntrin end slutløn i en ny lønramme, opnår alderstillæg den 1. juli 1971.

De lønmæssige virkninger af alderstillæg efter den 1. juli 1969 beregnes i øvrigt efter lovens almindelige regler, således at den udbetalte løn fra tidspunktet for opnåelsen af alderstillæg forhøjes med forskellen mellem lønnen efter de pågældende to løntrin inkl. eventuelt stedstillæg. Det bemærkes, at eventuelt overskydende beløb i henhold til bestemmelserne i § 37 ikke ændres, jfr. bemærkningerne til nævnte bestemmelse.

Eksempel:

To tjenestemænd, L og M, med hidtidig ansættelse i 2. lkl. (10.740 kr.-13.920 kr.) i folkekirkens lønningssystem har lønningssanciennitet fra henholdsvis 1. august 1958 og 1. september 1959. Begges stillinger er i det nye lønssystem klassificeret i lønramme 7.

I medfør af § 33, stk. 1, indplaceres L fra 6. løntrin i 2. lkl. på 1. løntrin i lønramme 7, medens M indplaceres fra 5. løntrin i 2. lkl. og ligeledes på begyndelsestrin i lønramme 7, i begge tilfælde således på skalatrin 12.

L vil herefter i henhold til § 41, stk. 2, 1. punktum, efter indplaceringen opnå første alderstillæg den 1. august 1970, medens M, der ville have opnået alderstillæg i 2. lkl. den 1. september 1969, i medfør af § 41, stk. 2, 2. punktum, først opnår alderstillæg den 1. juli 1971.

Som yderligere illustration af anvendelsen af bestemmelserne i § 41 henvises til eksempel 1 under bemærkningerne til § 33, stk. 1, og til bilag 4 ad bemærkningerne til § 33, stk. 2.

§ 42.

Der ydes et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg til udligning af lønforskellen for tjenestemænd, der inden den 1. juli 1971 ved alderstillæg eller ved oprykning i henhold til § 30, stk. 10, ville have opnået en højere udbetalt løn i den hidtidige lønningsklasse, end de opnår i den lønramme, til hvilken de er henført ved lovens ikrafttræden. Lønnen inkl. det nævnte tillæg kan dog ikke overstige slutlønnen i lønrammen.

Stk. 2. Det personlige tillæg efter stk. 1 bortfalder helt eller delvis ved opnåelse af højere pensionsgivende lønningsindtægt, højere generelle eller særlige tillæg eller højere stedstillæg.

Bemærkninger.

ad stk. 1.

I visse tilfælde ville tjenestemænd i det hidtidige lønssystem ved alderstillæg, forhøjelse af bestillingstillæg eller oprykning til højere lønningsklasse have opnået en højere udbetalt løn end efter den nye lovs regler. I sådanne tilfælde ydes der inden for slutlønnen i lønrammen med eventuelt særligt tillæg et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg til udligning af lønforskellen; opmærksomheden henledes specielt på de i § 31, stk. 2-6 og 9, nævnte særlige tillæg, som i denne forbindelse ganske sidestilles med alderstillæg, selv om de nærmere regler for ydelse af disse tillæg endnu ikke er fastsat.

Ved undersøgelsen af, hvorvidt der er grundlag for ydelse af et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg, beregnes det, hvorledes den pågældende tjenestemand ville være aflønnet efter LPL med de pr. 30. juni 1969 gældende satser for dyrtidstillæg, overskomstillæg og stedstillæg. Ved denne opgørelse forhøjes lønnen med alderstillæg og bestillingstillægsoverførelse, som den pågældende inden den 1. juli 1971 ville have opnået efter de hidtidige regler.

I eksempel 1 er vist beregningen af et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg, som ydes, fordi lønnen ved opnåelse af alderstillæg i henhold til LPL ville være højere end ved opnåelse af alderstillægget efter den nye lov.

I eksempel 2 er anført et beslægtet tilfælde, i hvilket en tjenestemand under LPL ville have opnået alderstillæg inden den 1. juli 1971, men hvor den pågældende som følge af bestemmelsen i § 41, stk. 2, 2. punk-

tum, først opnår alderstillæg den 1. juli 1971.

I eksempel 3 er vist beregningen af et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg til en tjenestemand, der fra hidtidig 24. lkl. henføres til lønramme 31, og som ved alderstillæg under LPL ville have opnået en løn, som er højere end slutlønnen i lønramme 31. I denne henseende sidestilles særligt tillæg i henhold til § 31 med alderstillæg.

I eksempel 4 er vist beregningen af et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg til en tjenestemand, som ved oprykning inden den 1. juli 1971 i henhold til § 30, stk. 10, opnår en lavere løn end ved tilsvarende oprykning efter hidtidige regler.

ad stk. 2.

Et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg ydet i henhold til stk. 1 nedsættes eller bortfalder i samme tilfælde som personlige, ikke-pensionsgivende tillæg ydet i henhold til § 39, stk. 2.

Endvidere nedsættes eller bortfalder tillægget ved forhøjelse af den udbetalte løn pr. 1. april og 1. oktober 1970 med eventuelt overskydende beløb i henhold til § 37, stk. 2.

Eksempel 1:

En overassistent i 15. lkl. på 1. løntrin med lønningssanciennitet fra 1. august 1966 og med stedstillæg b henføres pr. 1. juli 1969 til lønramme 15 og indplaceres i denne på begyndelsestrin (skalatrin 20).

Beregningen bliver herefter:

	kr.	kr.
Ny løn i lønramme 15, 1. løntrin (skalatrin 20)	34.827,00	
+ nyt stedstillæg b	923,00	35.750,00
Hidtidig løn i 15. lkl., 1. løntrin (nettoløn ekskl. stedstillæg)	30.900,88	
+ stedstillæg b	924,00	31.824,88
Lønfremgang		3.925,12
Tilladt fremgang i udbetalt løn pr. 1. juli 1969 = 3 pct. af hidtidig nettoløn inkl. stedstillæg (31.824,88 kr.)		954,75
Overskydende beløb		2.970,37

Den udbetalte årlige løn forhøjes med halvdelen af det overskydende beløb, 1.485,19 kr., den 1. april 1970 og med den resterende halvdelen den 1. oktober 1970.

Med uforandret dyrtidstillæg (30 pct.) udgør lønnen herefter:

	Pr. 1/7 1969 kr.	Pr. 1/4 1970 kr.	Pr. 1/10 1970 kr.
	31.824,88	32.779,63	34.264,82
	+ 954,75	+ 1.485,19	+ 1.485,18
I alt	32.779,63	34.264,82	35.750,00

Den pågældende ville pr. 1. august 1969 have opnået alderstillæg i 15. lkl. og opnår derfor pr. nævnte dato i medfør af § 41, stk. 1, alderstillæg i lønramme 15, således at han oprykkes til lønrammens 2. løntrin (skalatrin 21). Tjenestemanden opnår herved følgende lønfremgang:

	kr.	kr.
Skalatrin 21	35.785,10	
+ nyt stedstillæg b	923,00	36.708,10
Skalatrin 20	34.827,00	
+ nyt stedstillæg b	923,00	35.750,00
Lønfremgang		958,10

Lønfremgangen udbetales fuldt ud pr. 1. august 1969, således at lønnen pr. nævnte dato udgør 32.779,63 kr. + 958,10 kr. = 33.737,73 kr.

Den udbetalte løn (nettoløn inkl. stedstillæg b) på 2. løntrin i 15. lkl. ville pr. 1. august 1969 — med de den 30. juni 1969 gældende satser — have udgjort 35.693,18 kr.

I medfør af § 42, stk. 1, ydes der herefter pr. 1. august 1969 den pågældende et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg på 35.693,18 kr. ÷ 33.737,73 kr. = 1.955,45 kr.

Det personlige, ikke-pensionsgivende tillæg nedsættes den 1. april 1970 med første halvdel af det overskydende beløb, eller med 1.485,19 kr., til 470,26 kr. og bortfalder helt den 1. oktober 1970.

Eksempel 2:

En overassistent i 15. lkl. på 1. løntrin med lønningssanciennitet fra 1. august 1966 og med stedstillæg b henføres pr. 1. juli 1969 til lønramme 17 og indplaceres i denne på 1. løntrin (skalatrin 22).

Beregningen bliver herefter:

	kr.	kr.
Nyløn i lønramme 17, 1. løntrin (skalatrinn 22)	36.769,20	
+ nyt stedtillæg b	923,00	37.692,20
Hidtidig løn i 15. lkl., 1. løntrin (nettoløn ekskl. stedtillæg)	30.900,88	
+ stedtillæg b	924,00	31.824,88
Lønfremsgang		5.867,32
Tilladt fremsgang i udbetalt løn pr. 1. juli 1969 = 3 pct. af hidtidig nettoløn inkl. stedtillæg (31.824,88 kr.)		954,75
Overskydende beløb		4.912,57

Den udbetalte løn forhøjes med halvdelen af det overskydende beløb, 2.456,29 kr., den 1. april 1970 og med den resterende halvdel den 1. oktober 1970.

Med uforandret dyrtidstillæg (30 pct.) udgør lønnen herefter:

	Pr. 1/7 1969 kr.	Pr. 1/4 1970 kr.	Pr. 1/10 1970 kr.
	31.824,88	32.779,63	35.235,92
+ 954,75 + 2.456,29 + 2.456,28			
I alt	32.779,63	35.235,92	37.692,20

Den pågældende ville pr. 1. august 1969 have opnået alderstillæg i 15. lkl., men opnår som følge af bestemmelsen i § 41, stk. 2, 2. punktum, først alderstillæg i lønramme 17 den 1. juli 1971.

Den udbetalte løn (nettoløn inkl. stedtillæg b) på 2. løntrin i 15. lkl., ville pr. 1. august 1969 — med de den 30. juni 1969 gældende satser — have udgjort 35.693,18 kr.

I medfør af § 42, stk. 1, ydes der herefter pr. 1. august 1969 den pågældende et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg på 35.693,18 kr. ÷ 32.779,63 kr. = 2.913,55 kr.

Det personlige, ikke-pensionsgivende tillæg nedsættes den 1. april 1970 med første halvdel af det overskydende beløb, eller med 2.456,29 kr., til 457,26 kr. og bortfalder helt den 1. oktober 1970.

Eksempel 3:

En bibliotekar på 2. løntrin i 24. lkl. med

lønningsanciennitet fra 1. august 1964 og med stedtillæg a samt bestillingstillæg på 3.000 kr. årlig henføres pr. 1. juli 1969 som forskningsbibliotekar til lønramme 31 og indplaceres i denne på sidste løntrin (skalatrinn 44).

Beregningen bliver herefter:

	kr.	kr.
Ny løn i lønramme 31, sidste løntrin (skalatrinn 44)		66.784,90
Hidtidig løn i 24. lkl., 2. løntrin (nettoløn ekskl. stedtillæg)	50.955,35	
+ stedtillæg a	1.356,00	
+ bestillingstillæg 3.000 kr.	13.865,04	66.176,39
Lønfremsgang		608,51

Da dette beløb er lavere end 3 pct. af den hidtidige nettoløn inkl. stedtillæg og bestillingstillæg, udbetales beløbet fuldt ud pr. 1. juli 1969.

Med uforandret dyrtidstillæg (30 pct.) udgør lønnen herefter:

	Pr. 1/7 1969 kr.	Pr. 1/4 1970 kr.	Pr. 1/10 1970 kr.
	66.176,39		
+ 608,51			
I alt	66.784,90	66.784,90	66.784,90

Den pågældende ville pr. 1. august 1970 have opnået alderstillæg i 24. lkl., hvorefter lønnen — med de den 30. juni 1969 gældende satser — ville have udgjort:

	kr.
Nettoløn i 24. lkl., 3. løntrin	55.536,63
Stedtillæg a	1.356,00
Bestillingstillæg 3.000 kr.	13.865,04
I alt	70.757,67

Denne løn er 3.972,77 kr. højere end slutlønnen i lønramme 31 (skalatrinn 44), 66.784,90 kr. Det i § 31, stk. 6, 2. pkt., nævnte særlige tillæg 900 kr. kan imidlertid i denne sammenhæng betragtes som et yderligere alderstillæg. Da den løn, der under LPL ville være opnået den 1. august 1970, 70.757,67 kr., er lavere end slutlønnen i lønramme 31, forøjet med særligt tillæg 900 kr., kan beløbet 3.972,77 kr. ydes som et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg.

Eksempel 4:

En togfører på slutløn i 10. lkl. med stedtillæg c ville pr. 1. februar 1970 i henhold til NKL § 116 være oprykket til 12. lkl. Den pågældende henføres pr. 1. juli 1969 til lønramme 10 og indplaceres på dennes 3. løntrin (skalatrinn 17).

Beregningen bliver herefter:

	kr.	kr.
Nyløn i lønramme 10, 3. løntrin (skalatrinn 17)	32.104,80	
+ nyt stedtillæg c	708,50	32.813,30
Hidtidig løn i 10. lkl., sidste løntrin (nettoløn ekskl. stedtillæg)	31.128,42	
+ stedtillæg c	708,00	31.836,42
Lønfremsgang		976,88
Tilladt fremsgang i udbetalt løn pr. 1. juli 1969 = 3 pct. af hidtidig nettoløn inkl. stedtillæg (31.836,42 kr.)		955,10
Overskydende beløb		21,78

Den udbetalte løn forhøjes med halvdelen af det overskydende beløb, 10,89 kr., den 1. april 1970 og med den resterende halvdel den 1. oktober 1970.

Med uforandret dyrtidstillæg (30 pct.) udgør lønnen herefter:

	Pr. 1/7 1969 kr.	Pr. 1/4 1970 kr.	Pr. 1/10 1970 kr.
	31.836,42	32.791,52	32.802,41
+ 955,10 + 10,89 + 10,89			
I alt	32.791,52	32.802,41	32.813,30

I henhold til § 30, stk. 10, oprykkes den pågældende pr. 1. februar 1970 til lønramme 13, hvor han, jfr. § 3, stk. 3, indplaceres på begyndelsestrin (skalatrinn 18). Tjenestemanden opnår herved følgende lønfremsgang:

	kr.	kr.
Skalatrinn 18	32.987,50	
+ nyt stedtillæg c	708,50	33.696,00
Skalatrinn 17	32.104,80	
+ nyt stedtillæg c	708,50	32.813,30
Lønfremsgang		882,70

Lønfremsgangen udbetales fuldt ud pr. 1. februar 1970, således at lønnen pr. nævnte dato vil udgøre 32.791,52 kr. + 882,70 kr. = 33.674,22 kr.

Ved oprykning til 12. lkl. pr. 1. februar 1970 ville den pågældende være blevet indplaceret på 4. løntrin, og den udbetalte løn (nettoløn inkl. stedtillæg c) ville pr. nævnte dato — med de den 30. juni 1969 gældende satser — have udgjort 34.612,50 kr.

I medfør af § 42, stk. 1, ydes der herefter pr. 1. februar 1970 den pågældende et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg på 34.612,50 kr. ÷ 33.674,22 kr. = 938,28 kr.

Det personlige, ikke-pensionsgivende tillæg nedsættes den 1. april 1970 med første halvdel af det overskydende beløb, eller med 10,89 kr., til 927,39 kr. og den 1. oktober 1970 med anden halvdel af det overskydende beløb til 916,50 kr.

Hvad de lærte af hinanden

Af Tage W. Jensen

4

Hvor findes de fleste erfaringer i t-banebygning?

Ikke i Frankrig. Ikke i Italien. Ikke i Vesttyskland. Ikke i Sverige. Ikke i Rusland. Ikke i Belgien. Ikke i Spanien. Ikke i U.S.A.

Alle disse – og flere – lande har, eller er ved at få, t-baner, men de fleste erfaringer findes i London.

Blandt de sidst ankomne til den erkendelse er amerikanerne, som er ved at bygge t-bane i San Francisco.

London Transport-teknikere, der udviklede det automatiske togsystem på Victoria Linjen, har været rådgivere for det U.S.A.-firma, som skal levere automatisk drevne tog til San Francisco Bay områdets nu $\frac{2}{3}$ færdige t-bane.

To LT-eksperter, mr. W. W. Maxwell og mr. T. J. Lowe, har taget sig af specifikationsproblemer. To andre LT-folk, mr. E. Webster og mr. D. J. Houston, er i øjeblikket i Californien for at bistå amerikanerne med yderligere råd på stedet . . . og dermed har udviklingen vendt billedet, for det var amerikanere, der i sin tid kom over og lærte briterne det nyeste i offentlig bytransport, gadejernbanen – også kaldet *sporvognen*.

Tredive år før – 1829 – havde den første omnibus med 3 (levende) hk og normale vognhjul vist sig i det tæt trafikerede London. Sådant begyndte byens offentlige transportsystem.

En lokal karetmager, George Shillibeer, var op-havsmand. Hans omnibus var en lukket vogn med upolstrede træsæder, der havde plads til 22 passagerer.

Mange busselskaber opstod i de følgende år og gjorde god fyldest i mere end én forstand. Flertallet af byens indbyggere havde ikke tidligere kunnet køre på deres vej i hovedstaden og var derfor tilfredse med de temmelig umagelige køretøjer, der unægtelig med tiden blev gjort meget mere tillokkende og behagelige. Men selv den helt moderne og veludstyrede bus tager plads op på gaderne . . .

Det forekommer derfor som lidt af en gåde, at en 30-årig amerikaner ved navn George Francis Train kunne dukke op i London i 1859 og præsentere autoriteterne for den ny, amerikanske idé – gadejernbanen – og få tilladelse til at indføre ideen i London.

»På én betingelse«, sagde dog de forudseende briter: hvor gadejernbanen måske viste sig at være i vejen for den øvrige trafik, skulle George være forpligtet til at fjerne spor og vogne uden vrøvl. Det blev aftalen.

Mandskab gik i gang med at udlægge skinner til den første linje – fra Westminster Abbey ad Victoria Street til Victoria jernbanestation.

Det vil aldrig blive bekræftet, men det er en nærliggende sandsynlighed, at synet af dette gadearbejde blev årsag til, at en londonsk sagfører, Charles Pearson, faktisk samtidig (1860) fremsatte det første, spæde forslag til en jernbane *under* gaderne. Allerede fra det øjeblik var dødsdommen udtalt over jernbaner i Londons gader, men eksekutionen varede mange år.

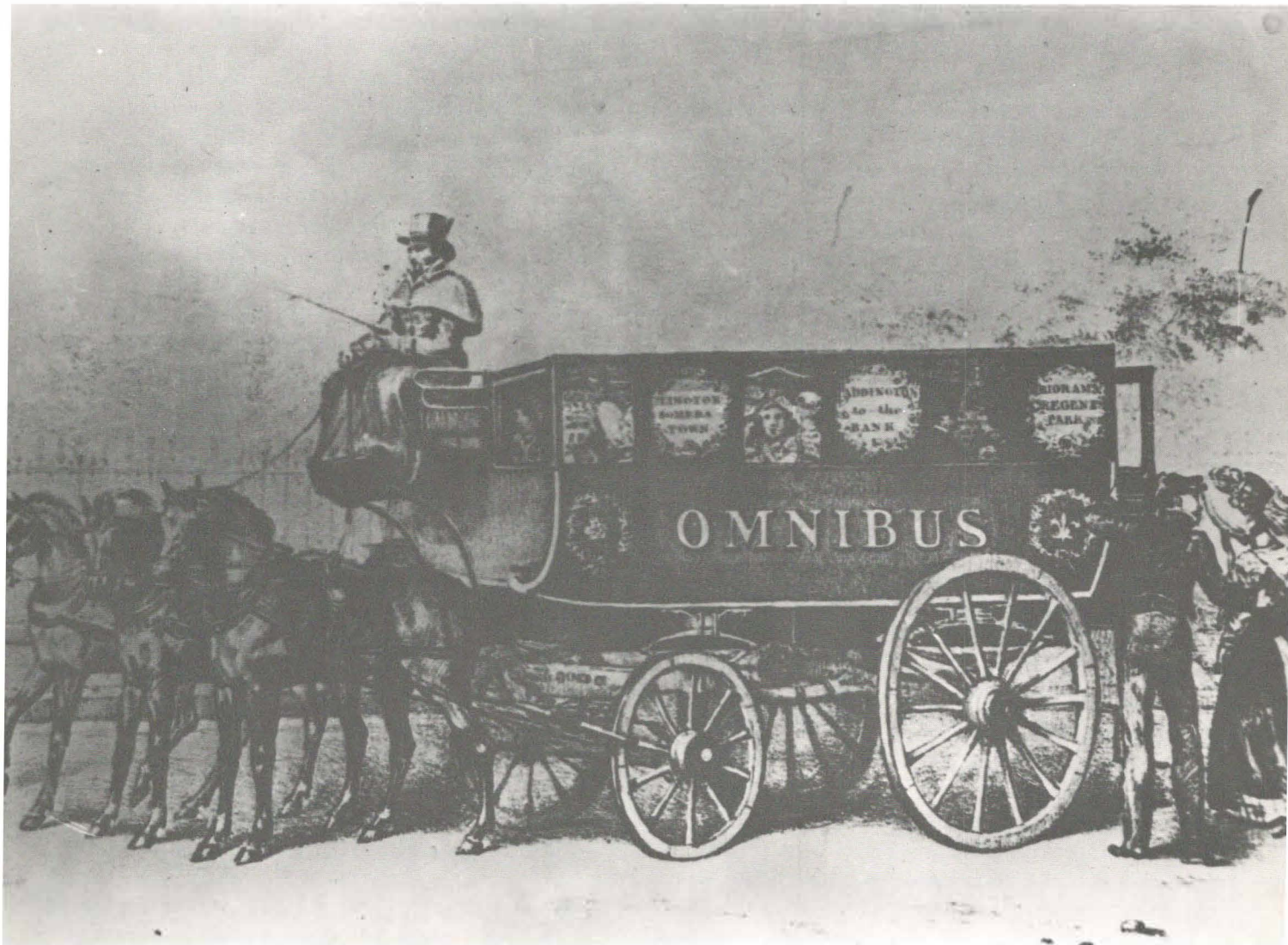
Den første londonske sporvogn rullede tungt hen ad Victoria Street på massive støbejernshjul d. 15. april 1861.

Selvfølgelig var skinnerne, der lå oven på kørebanelen, stærkt medvirkende til den almindelige utilfredshed fra starten. Navnlig tværgående trafik havde det svært med George's sporvejsskinner, som ragede ikke mindre end 35 cm op over selve vejbanen (heri medregnet svellehøjde).

Af en beskrivelse i »London Illustrated News« fem dage efter åbningen (20.4.1861) fås et klart indtryk af selve anlægget: »Skinnen er en flad jernskinne . . . boltet fast på en trælægte i længderetningen og af samme bredde som jernskinnen. Lægterne holdes på plads af træsveller bragt på tværs med korte mellemrum . . . Vognene er omnibusser med sæder af mere end sædvanlig bredde, og der er plads imellem sæderne til en række stående passagerer. I hver ende af vognen er et galleri med side-indgange. På det forreste galleri står føreren i grøn uniform og dirigerer to heste . . . På baggalleriet står konduktøren, og så mange passagerer, som kan, eller vil, står på de to gallerier sammen med fører eller konduktør. Vognene er velkonstruerede . . . velventilerede . . . men som et stykke mekanik beregnet til at køre let har de fejl. Hjulene er som jernbanehjul med alle disses ulemper og mere end disses friktion . . .«

Af alle europæiske storbyer, der indførte sporvogne, er London den, der hurtigst indså sporvognens mangler i moderne bytrafik. Otte måneder efter, d. 10. december, fik George ordre til at fjerne gadejernbanen fra Victoria Street.

Der udvikledes dog både moderne sporveje (for-sænkede spor o.s.v.) og rolleylinjer i de næste årtier, men man havde fra begyndelsen fundet ideen med de usmidige, pladskrævende »tog« midt i, eller i siderne af, byens stærkt befærdede gader temmelig uholdbar. Londons sidste »gadejernbane« blev nedlagt for snart 20 år siden.

Med karetmager Georg Shillibeers 3 – levende – hk omnibus, model 1829, der havde plads til 22 passagerer, begyndte Londons offentlige transportsystem.

George nåede at anlægge i alt 6 sporveje i England – 1 i Birkenhead, 3 i London, 1 i Darlington og 1 i The Potteries mellem Hanley og Burslem.

Han vendte tilbage til U.S.A. i 1862. I London åbnedes året efter første del af det moderne, offentlige bytransportsystem, der nu grener sig uhindret i flere etager under kæmpebyen.

George døde i U.S.A. d. 19. januar 1904.

Han indlagde sig én fortjeneste, der overlever sporgvognen – *poletten*.

Den, der tror, at poletten er et »barn« af vor tid,

vil hermed få at vide, at det var samme George Francis Train, der for 108 år siden introducerede små, ovale »mønter« som forudbetalte billetter på de fleste af sine sporgvogne. Poletter bruges nu på Londons énmandsbetjente busser, hvorfra de som bekendt har bredt sig til andre lande.

Men i det automatiske, énmandsbetjente t-banetogs tidsalder, få måneder fra 1970'erne, er det briterne, der dukker op i George's hjemland og lærer *hans* landsmænd om ny bytransportsystemer . . . med fremtid i.

Bare en øl og en snaps

6

Alligevel store forskelligheder landene imellem, om man bestiller en sådan forfriskning

Øl er øl siger et gammel dansk mundheld, og en snaps må vel også være en snaps, men i realiteten er der store forskelle alt efter, hvor man vil indtage forfriskningerne. I Danmark er det ikke mere så almindeligt med kombinationen øl og snaps, når det ikke drejer sig om tilbehør til det store frokostbord.

Danmark er vel på grund af snapsens kvalitet først og fremmest et øldrikkende land, men der er ingen vanskeligheder med at få serveret en øl og en snaps, og det kan så at sige ske hvor som helst og på et hvilket som helst tidspunkt, men hvorledes går det, om jeg vil indtage denne min yndlingsforfriskning i nogle af de øvrige europæiske lande?

I Holland har man ikke mindre forståelse for en træt mands hang til et glas øl og en snaps. Jeg er i geneverens land, og denne form for snaps er så god, at det er almindeligt at nyde et par glas uden øl som efterslukker, men så har man også geneveren i mange variationer som ung genever, gammel genever og citrongenever for at nævne nogle af de almindeligste. Det er muligt for mig at få »par«, når som helst, det kan passe mig, men det er klogt at lægge mærke til, hvilket udskækningssted, jeg vælger. De hollandske beværtninger er inddelt i klasser. Her findes ganske få steder, der ikke udskænker alkoholiske drikke, og her findes enkelte beværtninger, der kun må udskænke øl. Endvidere findes der steder, hvor man kan få øl og enhver form for vin men ikke spiritus og endelig omkring halvdelen af beværtningerne, der må servere alt. For at tørstige sjæle ikke skal gå forgæves markeres hver enkelt art af udskækningsstederne med et skilt, hvis farver angiver, hvilken bevilling, der haves.

Tyskland er vel landet, hvor det klædelige par: et glas øl og en snaps er mest populær. Især i Nordtyskland er det almindeligt at slutte arbejdsdagen af med denne forfriskning, inden det går hjem til den ventende aftensmad. Jeg kan ligefrem bestille et særligt sæt: Lüt und lüt, der består af en snaps, hvad enten det nu er en almindelig korn eller en herlig Steinhäger og dertil et diminutivt glas øl blot til at skylle det stærke af halsen med. Det hele koster knapt en kroners penge mod fem kroner i Danmark for en øl og en snaps. Restriktioner findes ikke.

I Belgien er forholdene mere spegede. Jeg husker, da jeg for første gang for en del år siden intetanende gik ind i en belgisk bar og bestilte en øl og en genever. Det var værten selv, der serverede. Advarende lagde han fingeren mod læben og henviste mig til en plads langt tilbage i lokalet, hvor jeg så fik det ønskede. Senere blev jeg klar over at spiritusudskænkning, i dette ellers på alle felter så restriktionsløse land, var forbudt, men man ønsker som regel ikke at afslå en gæst med et så uskyldigt forlangende. Det er ikke usædvanligt at se et par snapsedrikkende gæster inderst i lokalet, så den betjenende i en fart kan løbe med glassene, hvis myndighederne skulle finde på at kontrollere.

Frankrig har ikke sådanne forbud. For år tilbage var det svært at få en øl og en snaps. Simplethen, fordi næsten ingen bistro havde øl. Som med hensyn til så meget andet har krigen vendt op og ned på dette forhold. Ligesom i Italien har man i Frankrig lært at sætte pris på øl, men det er ret ualmindeligt at drikke øl og snaps sammen, men her i individualisternes land er der ikke nogen vanskelighed ved at få det, man ønsker, om man så foretrækker at lade øllet ledsage af et glas rom eller den pragtfulde æblebrændevin le Calvados, der vel er nok så egnet. Det er dog ikke overalt i Paris, det er muligt at få en øl. Der er stadig steder, man må trøste sig med et herligt glas rødvin, og det er man jo heller ikke snydt med.

Som sagt også i Italien bliver øllet mere og mere almindeligt, om det end ikke kan konkurrere med vinen i kvalitet. Men Italien er de stående øldrikkeres land. Især i den sydlige ende af landet har jeg måtte drikke mit øl og mit glas grappa stående. Enkelte steder kan man sidde ned ved borde eller på fortovsrestauranter, men så er det hele betydeligt dyrere.

Også Jugoslavien er et øldrikkende land. For billige penge kan man få et stort glas øl og en slivovica, landets velmagende men stærke blommebrændevin, der udskænkes a fem centiliter, og som let tvinger en uvant drikker i knæ. Forsigtig må man være, og så sparer man drikkepengene. Det er ikke rigtigt velset at give drikkepenge til tjenere i et kommunistisk land.

Min øl og min snaps har jeg drukket i utallige lande, og under de mest forskelligartede forhold. I små polske landhandeler, halvt kro og halvt butik. I Berlin ind under muren på den vestlige side, hvor man med

PERSONALIA

Forfremmelse til lokomotivassistent pr. 1/10 1969

Lokomotivmedhjælperne:

J. J. Nielsen, Mdt. Kb i Mdt. Kb.
F. J. Andersen, Mdt. Av i Mdt. Av.
P. Bisgaard, Mdt. Av i Mdt. Av.
P. J. Jørgensen, Mdt. Av i Mdt. Av.
A. Madsen, Mdt. Gb i Mdt. Gb.
B. Bregnehøj-Olesen, Mdt. Hg i Mdt. Hg.

Forfremmelse til lokomotivfører 17. (Irm) efter ansøgning pr. 1/10 1969

Lkf. (12. Ikl.) B. N. Kristensen, Mdt.
Gb i Mdt. Gb.

Forflyttet pr. 15/8-1969 efter ansøgning

Lkmh. B. Madsen, Mdt. Kø til Mdt.
Gb.

Forflyttet pr. 15/8-1969 efter ansøgning

Lkmh. K. H. Christiansen, Mdt. Gb til
Mdt. Kø.

Forflyttet pr. 1/9 1969 efter ansøgning

Lkf. (13. Irm.) V. P. L. Hansen, Mdt.
Av til Mdt. Gb.

Lkass. L. B. Andersen, Mdt. Gb til
Mdt. Av.

Forflyttet pr. 15/9-1969

Lkass. J. Hededal, Mdt. Ro til Mdt.
Gb.

Lkass. P. J. K. Holm, Mdt. Ro til Mdt.
Gb.

Lkmh. L. Rasmussen, Mdt. Ro til Mdt.
Gb.

Lkmh. P. B. Olsen, Mdt. Ro til Mdt.
Gb.

Lkmh. F. P. Christensen, Mdt. Ro til
Mdt. Gb.

Forflyttet pr. 1/10-1969 efter ansøgning

Lkf. (15. Ikl.) E. Crone Larsen, Mdt.
Fa til Mdt. Ng.

Afsked efter ansøgning pr. 31/8-1969

Lkmh. S. E. Hanssen, Mdt. Gb.

Afsked efter ansøgning pr. 31/10-1969

Lkf. (15. Ikl.) P. F. Jørgensen, Mdt.
Ar, gr. alder m/pension.

Dødsfald:

Pens. lokomotivfører H. P. Laursen,
Højbjerg er afgået ved døden i august
måned 1969.

Lokomotivfører H. V. Jensen, Rødby
Færge er afgået ved døden den 31/8
1969.

Pens. lokomotivfører A. K. Albertsen
Ommel, Marstal er afgået ved døden i
september 1969.

JUBILÆUMSFORENINGEN

Jubilæumsforeningen 1ste distrikt, afholder sin årlige festlighed, onsdag den 29. oktober 1969, kl. 13.00 i Restaurant »Ny Rosenborg« selskabslokaler, H. C. Andersens Boulevard 5. 1ste sal.

Traktementet vil traditionsmæssig bestå af det store kolde luksusbord, plus tre varme retter, afsluttende med ostepanretning, hertil serveres 3 – tre glas *brændevin* samt 2 – to pilsnere, senere mocca ad libitum samt valgfrit 2 – to likører eller cognac, og under kædeoverrækkelsen en servering af en eller anden art.

Bestyrelsen håber medlemmerne også traditionsmæssig vil medbringe det gode humør, og at vi sammen kan feste på en for jubilæumsforeningen fornøjelig og værdig måde.

Selv om det er dyrtid og anden fortrædelighed, har vi besluttet at *nedsætte* deltagerprisen til kun 55,00 kr.

Vore pensionerede medlemmer er selvfølgelig hjertelig velkomne. Indtegningslister vil blive ophængt på stuerne og slutter 23. oktober kl. 13.00.

P. F. V.

Preben Wichmann, Puggårdsgade 8. Tlf. 12 37 62.

Statspersonalets Sygekasse

Det meddeles herved, at øjenlæge S. E. Lorentzen, Vester Voldgade 7, II, København V, efter eget ønske fratræder stillingen som speciallæge i øjensygdomme for sygekassens i København og Københavns amtsråds-kreds boende medlemmer med udgangen af september måned d.å.

Da der ingen ansøgere er til stillingen, vil den indtil videre være ubesat.

Fra 1. oktober d.å. er der herefter kun 2 speciallæger i øjensygdomme i København, nemlig: overlæge, dr. med. Jens Edmund. Nørregade 40, og overlæge Steffen Lund. Havnegade 15.

Interesserede som ønsker sygekassens regnskab 1968/69 tilsendt kan rette henvendelse herom til sygekassens kontor.

En bog om lov nr. 291

– tjenestemændenes nye lov!

»Denne bog er et konstruktivt bidrag til at fremme udviklingen mod et tjenestemandssystem, som samtidigt kan være mønster for arbejdspladسدemokratiet på de private arbejdspladser.«

Med disse ord afrunder fhv. økonomiminister Ivar Nørgård sit afsnit og dermed også den nye AOF-bog »Tjenestemandens Grundbog« – som er udsendt i samarbejde med Tjenestemændenes Centralorganisation I (CO I) på AOF's forlag.

Forinden har samme forfatter meddelt os, at »i det hele taget vil et moderne tjenestemand- og administrationssystem kun kunne virke i arbejdspladسدemokratisk ånd, hvis den danske tjenestemandssstand er oplyst og løbende følger med i udviklingen.«

Heri har Ivar Nørgård sikkert mange meningsfæller.

Det er bl. a. for at medvirke hertil og naturligvis også for at give en grundig orientering om den nye lov for tjenestemand i staten, Folkeskolen og Folkekirken, at »Tjenestemandens Grundbog« er udsendt.

Bogen, der er på ca. 160 sider, har bidrag af ledende personer i CO I og tjene-

stemandsorganisationerne. Den orienterer såvel tillidsmænd som den »almindeligt« interesserede om de væsentligste områder af tjenestemandens forhold.

Et væld af oplysninger

Blandt bogens afsnit kan nævnes:

Tjenestemanden
Tjenestemandorganisationerne
Organisations- og forhandlingsret
Tillidsmanden
Lønforhold
Pensionsforhold
Tjenestetidsregler
Ferieregler
Sygereglement
Ansøgninger
Retsforhold
Samarbejdsudvalg
Stillingsbeskrivelse
Arbejdsvurdering

Enhver, der er ansat som tjenestemand eller af anden grund vil være informeret om tjenestemændenes vilkår, bør naturligvis læse »Tjenestemandens Grundbog«.

Bogen kan bestilles gennem alle tjenestemandorganisationerne – eller direkte hos AOF, Teglværksgade 27, København Ø (Telf. (01) 29 60 66).

Tjenestemandens Grundbog

Udgivet af AOF i samarbejde med CO I. 164 sider – kr. 8,00.

Klar besked

dominerer Fremads righoldige efterårs-bogprogram

Fremads efterårsprogram præges i år af en række værdifulde sag-bøger, hvor man særligt fæstner sig ved Milovan Djilas nye opgør med kommunismen som instrument for fremtidens samfund. Allerede i »Den nye Klasse« påviste han svaghederne i det bureaukrati, der dannedes efter magtovertagelsen i Jugoslavien, og i »Det ufuldkomne Samfund« uddyber han sin opfattelse på en ofte chokerende måde.

Også Zenos »Livsfange« er et opgør – her med et fængselsvæsen, som forfatteren har lært at kende indefra i en år-række efter at være dømt til livsvarigt fængsel for mord. Man tør roligt betegne Zeno som en af de mest begavede kritikere på området, man har været ude for. Et rystende dokument, der vil vække stor debat.

Parkinson og kvinderne

Diskussionen vil også følge i kølvandet på Parkinsons nyeste samfundskritik: »Mrs. Parkinsons Lov«, hvor den bidske englænder afgjort kommer i krig med kvindesagsfolk af begge køn. Men værd at læse og diskutere er Parkinson nu altid. . .

»Et bevæget Liv« hedder Karl Raloffs erindringsbog – og man tør sige, at her er stof for pengene. Fra Kejsers-Tyskland

over Weimar-republikken til Hitler, der forjog forfatteren til Danmark og siden, under krigen, til Sverige. En yderst spændende beretning om en emigrants fortid og liv – og dertil ladet med facts om, hvad der virkelig hændte, ikke mindst i Tyskland før Hitler kom til magten.

Fire andre nyheder med historisk baggrund er Poul Borchsenius' »Historien om de danske Jøder« om jødisk liv og virke her i landet. Georg Nørregaards spændende dokumentation af danske søfolks strabadsrige togter til Afrika i det 18. århundrede, og to biografier, om henholdsvis den store norske dramatiker Henrik Ibsen og den svenske dronning Christina, der afsagde sig tronen, blev katolik og rejste til Rom.

Ny Lo-Johansson-bog

Tre skønlitterære værker ligger i topklassen: Henning Ipsens »Hr. Gærilks korte Besøg« om en mystisk persons besøg på en lille ø, Ivar Lo-Johanssons store fortællingskreds »Passionerne«, om de lidenskaber, der besætter mennesket, og et nyt bind af Konstantin Paustovskijs romanværk, »Mod en ukendt Tid«, om den russiske revolutions bevægede dage. En enestående øjenvidneberetning.

Fokuserien udvides med Poul Borchsenius »Kan Israel overleve?« på basis

Karl Raloff Et bevæget Liv

Fra Kejserrige
og Weimarrepublik
over emigrantår
til et nyt
Tyskland

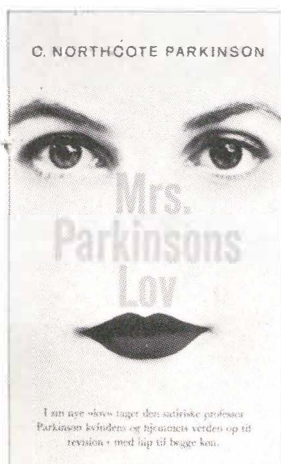

af et ophold dernede fornylig, debattbogen »Mål og Midler« af tyve fremtrædende politikere, videnskabsmænd og kulturarbejdere, der skriver om baggrunden for Socialdemokratiets politik i det kommende tiår – den bog *må* man læse som supplement til det nye socialdemokratiske partiprogram.

Oftentimes hører man råbet »Ud af Nato«, men får sjældent svar, når man spørger: »hvad så bagefter?«. Eggert Petersen giver i »Alternativ til Nato« det første virkelige svar på spørgsmålet – og at hans forslag vil vække opsigt, er hævet over enhver tvivl. Det er det første virkelig konstruktive alternativ, man ser fremført! Om det er gennemførligt, må læseren selv tage stilling til. . .

Iøvrigt er det glædeligt, at fire fokus'er genoptrykkes: Erik Ib Schmidts »Dansk økonomisk Politik«, Kragh-Müllers »Opdragelsesproblemer«, Ole Hyltoft Petersens »Tør du være fri?« og endelig eBnt Hansens dokumentation af klasseforskellene, »Velstand uden Velfærd«, som fortjener hurtigt at blive udsolgt og optrykt for 3. gang – så vægtig den er!

Udover dette udpluk kommer Fremad med nye røde kriminalromaner, fakkeltbøger, fagbøger og mange nyheder for børnene, hvor man særlig glæder sig over en festligt illustreret udgave af vor gamle H. C. Andersen og en sjov nyhed for de mindste. »Fremads Leg- og Lærbøger«, der uden tvivl vil kræve genlæsning atter og atter i de små hjem. . .

Tænk en tanke i tide

Dalende oplagstal for morgenaviser og ugeblade kan aflæses i aktuelle statistikker, og man nikker og siger noget i retning af, at det er klart, for folk har jo hverken råd til at købe eller tid til at læse og forresten er det meste annoncer.

Der er ingen annoncer i forbrugerbladet »Tænk«, men dets oplagstal er faldet kraftigt. Så meget, at forbrugerrådet har råbt et højt gevalt. Sker der ikke en snarlig ændring, må bladet gå ind i begyndelsen af 1970. Samtidig vil forbrugerrådet ophøre med at eksistere, fordi det ikke mere har noget at have sine meninger i.

Det har vi ikke råd til.

Netop nu er forbrugerbevidstheden – specielt hvad fødevarer angår – vokset hos publikum. Se f.eks. de mange læserbreve i aviserne om papmælk, papkyllinger og gamle æg. Det har heller ikke skortet på opfordringer til forbrugerstrejke (brug pulverfløde, skummetmælkspulver og piskeskum hvor dette er muligt) eller på kritik af stadigt stigende priser trods dårligere varer.

Det skal indrømmes, at »Tænk« af og til har trampet lidt i pianoet! Til gengæld har man altid beredvilligt ladet modparten komme til orde og givet plads for rettelser og dementier uden en fortrydelig holdning.

Nu er der brug for en kraftig økonomisk indsprøjtning. Det er en sag for både privat og offentligt initiativ. Men der er også brug for mange nye læsere, og det er en sag for *Dem*.

Bøj og stræk

Hvis De har ledig vægplads, var det måske en idé at bruge den til en motionsribbe. Ikke sandt – tyve benløftninger morgen og aften skal nok stramme de slappe mavemuskler op, strække den trætte ryg og styrke muskulaturen i det hele taget. Ribben er altid klar til brug og kræver ingen vedligeholdelse, højst lidt afstøvning nu og da. Den er ofte afbildet på bladenes boligsider både som motionsredskab og som et legetøj. Prisen ligger på omkring 240 kr.

P.S. Er De begynder, så start langsomt. Det er hverken sundt eller sporty at overanstrenge sine arm- og benmuskler.

Tips om the

Midt i en hash-tid kan man næsten trække på smilebåndet ved at høre at the i sin tid blev mødt med så kraftig modvilje, at det blev en eftertragtet smugler vare. Holberg var så stor modstander af kaffe og the, at han tordnede imod i både tale og skrift. Han kom siden på andre tanker, da han indså, at disse uskyldige nydelsesmidler var med til at udrydde den tids umådeholdne drikkeri, som også kvinder deltog i.

I England arbejdede man en overgang på at få indført en lov, der kun tillod de besiddende klasser at drikke the. Man mente, at thedrikning ville have en demoraliserende indflydelse på arbejderbefolkningen. Tiden har vist noget andet og England er i dag verdens største importør af the.

Særprægede variationer over det ellers så bekvemme bukse- dragt-tema. Pigen med håret sat op som en riskost har fodlang frakke over en ud-i-et dragt med vide bukseben. Tykke silkesnore og meget brede kapsomme er pynt. Til højre et lidt maskulint værtindedress i silkejersey, der lives lidt op med bluse, der slutter i et draperet skærf om livet. Begge modeller fra Jacques Esterel.

Det er ikke maxi altsammen – endnu. Denne koftelignende spencerkjole af Louis Feraud standser et smukt stykke over knæet. Bemærk de mørke strøpper, her i glat strikning, men de kommer også i riflet udgave. Lyder det ikke skrækkeligt?

Her i landet har thedrikning taget et meget kraftigt opsving, men der findes endnu nogle, der kun drikker the i sygdomstilfælde.

Kendere tilbereder altid den gyldne drik i en rigtig thepotte. Et the-æg kan til nød tolereres, men en the-si er totalt forbudt. Vandet skal tappes fra koldt vandshanan og hældes først over bladene, når det spilkoger. Trækketiden skal nøje overholdes. Overskrides den, bliver the-en bitter, fordi garvesyren også når at trække ud.

